

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 21. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 25/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 25/02	Apvienotās lietas C-626/15 un C-659/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome (C-626/15), – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome (C-659/16) (Prasība atcelt tiesību aktu – Pastāvīgo pārstāvju komitejas (Coreper) lēmums – Lēmums, ar kuru apstiprināta diskusiju dokumenta iesniegšana starptautiskai institūcijai – Pieņemamība – Apstrīdams tiesību akts – Eiropas Savienības ekskluzīvā, dalītā vai papildu kompetence – Savienības darbība starptautiskā struktūrā vienai pašai vai kopdarbībā ar dalībvalstīm – Jūras bioloģisko resursu saglabāšana – Zivsaimniecība – Vides aizsardzība – Zinātniskā izpēte – Aizsargājamas jūras teritorijas (AJT) – Antarktiskas līgums – Antarktiskas jūras dzīvo resursu saglabāšanas konvencija – Vedela jūra un Rosa jūra)	2
2019/C 25/03	Lieta C-648/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Fortunata Silvia Fontana/Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 273. pants – Nodokļa uzrēķins – Nodokļa bāzes novērtēšanas metode, izmantojot indukciju – Tiesības uz PVN atskaitīšanu – Prezumpcija – Neitralitātes un samērīguma principi – Valsts likums, ar kuru PVN aprēķins tiek balstīts uz prezumēto apgrozījumu)	3

2019/C 25/04	<p>Lieta C-664/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 167., 168., 178. un 273. pants – Atskaitīšanas tiesību apjoms – Reķinu neesamība – Tiesu ekspertīzes izmantošana – Atskaitīšanas tiesību pierādīšanas pienākums – Nodokļu neitralitātes un samērīguma principi)</p>	4
2019/C 25/05	<p>Lieta C-29/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles – Direktīva 2001/83/EK – 3. panta 1. punkts – 6. pants – Direktīva 89/105/EEK – Regula (EK) Nr. 726/2004 – 3., 25. un 26. pants – Zāļu pārsaiņošana nolūkā tās izmantot ārstēšanai, uz kuru neattiecas to tirdzniecības atļauja (off-label) – Kompensācija no valsts veselības apdrošināšanas shēmas)</p>	4
2019/C 25/06	<p>Lieta C-147/17: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. novembra spriedums (<i>Curtea de Apel Constanța</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas u.c./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzība – Darba laika organizēšana – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 31. pants – Direktīva 2003/88/EK – Piemērošanas joma – Atkāpe – 1. panta 3. punkts – Direktīva 89/391/EEK – 2. panta 2. punkts – Audžuvecāku darbība)</p>	5
2019/C 25/07	<p>Lieta C-151/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (<i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Swedish Match AB/Secretary of State for Health</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana – Direktīva 2014/40/ES – 1. panta c) punkts un 17. pants – Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus orālai lietošanai – Spēkā esamība)</p>	6
2019/C 25/08	<p>Lieta C-245/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais Pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus var izbeigt gadījumā, kad ir zudis darbā pieņemšanas pamats – Skolotāji, kuri ir pieņemti darbā uz mācību gadu – Darba tiesisko attiecību izbeigšana mācību perioda beigās – Darba laika organizēšana – Direktīva 2003/88/EK)</p>	7
2019/C 25/09	<p>Lieta C-295/17: Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (<i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – Piemērošanas joma – Ar nodokli apliekami darījumi – Pakalpojums par atlīdzību – Ar nodokli neapliekamas zaudējumu atlīdzības un ar nodokli apliekamu sniegto pakalpojumu, par kuriem samaksāta “kompensācija”, nošķiršana)</p>	8
2019/C 25/10	<p>Lieta C-452/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Tribunal de commerce de Liège</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Zako SPRL/Sanidel SA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji – Direktīva 86/653/EEK – 1. panta 2. punkts – Tirdzniecības pārstāvja jēdziens – Pašnodarbināts starpnieks, kurš veic savu darbību pilnvarotāja uzņēmumā – Citu uzdevumu, nevis to, kas saistīti ar preču pirkšanas vai pārdošanas darījumu apspriešanu pilnvarotāja labā, veikšana)</p>	9

2019/C 25/11	Lieta C-575/17: Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā no valsts izcelsmes dividenžu, kuras izmaksātas sabiedrībām nerezidentēm, bruto summas – Sabiedrībai rezidentei, ja tās finanšu gads ir noslēgts ar zaudējumiem, izmaksāto dividenžu aplikšanas ar nodokli atlikšana – Atšķirīga attieksme – Attaisnojums – Salīdzināmība – Nodokļu uzlikšanas kompetenču līdzsvarots sadalījums starp dalībvalstīm – Nodokļa iekasēšanas efektivitāte – Samērīgums – Diskriminācija)	10
2019/C 25/12	Lieta C-619/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Attaisnojums – 5. klauzula – Pasākumi, ar kuriem domāts novērst ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, secīgi noformējot uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai nodibinātas darba tiesiskās attiecības – Atlīdzinājums gadījumā, ja uz nenoteiktu laiku noslēgts darba līgums tiek izbeigts objektīva iemesla dēļ – Atlīdzinājuma neesamība, beidzoties uz noteiktu laiku noslēgtam interinidat darba līgumam) .	10
2019/C 25/13	Lieta C-625/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG/Finanzamt Feldkirch</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 56. un 63. pants – Pakalpojumu sniegšanas brīvība un kapitāla brīva aprīte – Kredītiestādes – Stabilitātes nodeva un ar šo nodevu saistītā īpašā iemaksa, kas noteikta, pamatojoties uz Austrijā reģistrēto kredītiestāžu nekonsolidēto kopējo bilanci – Banku pārrobežu darījumu iekļaušana – Meitas uzņēmumu citā dalībvalstī darījumu izslēgšana – Atšķirīga attieksme – Ierobežojums – Pamatojums)	11
2019/C 25/14	Lieta C-627/17: Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (<i>Okresný súd Dunajská Streda</i> (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ZSE Energia a.s./RG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 861/2007 – Eiropas procedūra maza apmēra prasībām – 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Jēdziens “puse” – Pārrobežu lietas)	12
2019/C 25/15	Lieta C-679/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (<i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Vlaamse Gewest, ko Vlaamse regering vārdā pārstāv Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaamse Gewest, ko Vlaamse regering vārdā pārstāv Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw/Johannes Huijbrechts</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – Ierobežojumi – Nodokļu tiesību akti – Mantojuma nodoklis – Ilgtspējīgā veidā apsaimniekotas meža teritorijas – Atbrīvojums – Mežu teritoriju aizsardzība)	13
2019/C 25/16	Lieta C-713/17: Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (<i>Landesverwaltungsgericht Oberösterreich</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ahmad Shah Ayubi/Bezirkshauptmannschaft Linz-Land</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/95/ES – Standarti starptautiskās aizsardzības saturu noteikšanai – Bēgļa statuss – 29. panta – Sociālā aizsardzība – Atšķirīga attieksme – Bēgļi, kuriem ir pagaidu uzturēšanās tiesības)	13
2019/C 25/17	Lieta C-490/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. jūlijā iesniedza <i>Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>SD/Agrárminiszter</i>	14
2019/C 25/18	Lieta C-580/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 18. septembrī <i>Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-41/17 <i>Lotte Co. Ltd/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs</i>	15
2019/C 25/19	Lieta C-618/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 1. oktobrī iesniedza <i>Giudice di pace di L'Aquila</i> (Itālija) – <i>Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia</i>	16

2019/C 25/20	Lieta C-639/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Kiel</i> (Vācija) – KH/Sparkasse Südholstein	17
2019/C 25/21	Lieta C-641/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. oktobrī iesniedza <i>Tribunale di Genova</i> (Itālija) – LG u.c./Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale	18
2019/C 25/22	Lieta C-646/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. oktobrī iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil de Gerona</i> (Spānija) – OD/Ryanair D.A.C.	18
2019/C 25/23	Lieta C-648/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. oktobrī iesniedza <i>Tribunalul București</i> (Rumānija) – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)/Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA	19
2019/C 25/24	Lieta C-658/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. oktobrī iesniedza <i>Giudice di pace di Bologna</i> (Itālija) – UX/Governo della Repubblica italiana	19
2019/C 25/25	Lieta C-660/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018.gada 22. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) – Sundair GmbH/WV u.c.	21
2019/C 25/26	Lieta C-661/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. oktobrī iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – <i>Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	22
2019/C 25/27	Lieta C-667/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. oktobrī iesniedza <i>Grondwettelijk Hof</i> (Beļģija) – <i>Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone tegen Ministerraad</i>	22
2019/C 25/28	Lieta C-670/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. oktobrī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna</i> (Itālija) – CO/Comune di Gesturi	23
2019/C 25/29	Lieta C-672/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. oktobrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – DN/Ministre de l'Action et des Comptes publics	23
2019/C 25/30	Lieta C-673/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. oktobrī iesniedza <i>Cour d'appel de Paris</i> (Francija) – <i>Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle</i>	24
2019/C 25/31	Lieta C-677/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza <i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Amoena Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i>	25
2019/C 25/32	Lieta C-678/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) – <i>Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden</i>	26
2019/C 25/33	Lieta C-679/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza <i>Okresní soudem v Ostravě</i> (Čehijas Republika) – <i>OPR-Finance s.r.o./GK</i>	26
2019/C 25/34	Lieta C-687/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. novembrī iesniedza <i>Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)</i> – SY/ <i>Associated Newspapers Ltd</i>	27
2019/C 25/35	Lieta C-688/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. novembrī iesniedza <i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) – kriminālprocess pret TX un UW	28
2019/C 25/36	Lieta C-689/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza <i>Dioikitiko Protodikeio Patron</i> (Grieķija) – XT/ <i>Elliniko Dimosio</i>	28

2019/C 25/37	Lieta C-703/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. novembrī iesniedza <i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i>	29
2019/C 25/38	Lieta C-704/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. novembrī iesniedza <i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) – Kriminālprocess pret LD, ME, NF, OG, PH un RI	30
Vispārējā tiesa		
2019/C 25/39	Apvienotās lietas T-202/10 RENV II un T-203/10 RENV II: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Stichting Woonlinie</i> u.c./Komisija (Valsts atbalsts – Sociālie mājokļi – Atbalsta shēma, kas piešķirta sociālo mājokļu sabiedrībām – Pastāvošs atbalsts – Dalībvalsts saistības – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. pants – Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums – LESD 106. panta 2. punkts – Sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma definīcija)	31
2019/C 25/40	Lieta T-207/10: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Deutsche Telekom</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Nodokļa režīms, ar kuru uzņēmumiem rezidenti nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāldaļu iegādes uzņēmumos, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzdots to daļēji atgūt – Noteikumi, kas ļauj daļēji turpināt piemērot režīmu – Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas – Intereses celt prasību saglabāšanās – Tiesiskā palāvība – Komisijas sniegti konkrēti solījumi – Palāvības tiesiskums – Tiesiskās palāvības piemērojama laikā)	32
2019/C 25/41	Lieta T-219/10 RENV: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>World Duty Free Group</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, atbilstoši kurām uzņēmumiem rezidenti nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes uzņēmumos, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes pamatojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība)	33
2019/C 25/42	Lieta T-227/10: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Banco Santander</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Tiesību normas par uzņēmumu ienākuma nodokli, kurās uzņēmumiem rezidenti nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzdots to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvums – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība)	34
2019/C 25/43	Lieta T-239/11: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Sigma Alimentos Exterior</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Tiesību normas par uzņēmumu ienākuma nodokli, kurās uzņēmumiem rezidenti nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzdots to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvums – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums	34
2019/C 25/44	Lieta T-399/11 RENV: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Banco Santander</i> un <i>Santusa</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidenti nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes ārvalstīs nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes pamatojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība)	35

2019/C 25/45	Lieta T-405/11: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Axa Mediterranean</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli, kuros uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība	36
2019/C 25/46	Lieta T-406/11: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Prosegur Compañía de Seguridad</i> /Komisija (Valsts atbalsts – Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli, kuros uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība	37
2019/C 25/47	Lieta T-487/14: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>CHEMK</i> un <i>KF</i> /Komisija (Dempings – Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports – Galīgais antidempinga maksājums – Pārskatīšana sakarā ar pasākumu izbeigšanos – Eksporta cenas noteikšana – Viena ekonomiska vienība – Antidempinga maksājuma novirzīšana uz tālākpārdošanas cenām Savienībā – No sākotnējā izmeklēšanā izmantotās metodes atšķirīgas metodes izmantošana – Dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtotās – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts, 3. pants un 11. panta 9. un 10. punkts (tagad Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 9. punkts, 3. pants un 11. panta 9. un 10. punkts))	37
2019/C 25/48	Lieta T-113/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>RFA International</i> /Komisija (Dempings – Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports – Pieteikumu atmaksāt iekasētos antidempinga maksājumus noraidījums – Normālās vērtības un eksporta cenas noteikšana – Viena ekonomiska vienība – Antidempinga maksājuma ietekme uz Savienībā veiktas tālākpārdošanas cenām – Tādas metodes izmantošana, kura atšķiras no agrākā izmeklēšanā izmantotās – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. un 10. punkts (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. un 10. punkts) – PTO Antidempinga nolīguma 18.3.1. pants	38
2019/C 25/49	Lieta T-854/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – <i>Barata</i> /Parlaments (Civildienests – Ierēdņi – Paaugstināšana amatā – 2015. gada paaugstināšana amatā – Sertifikācijas procedūra – Izslēgšana no to ierēdņu galīgā saraksta, kuriem ir atļauts apgūt apmācības programmu – Civildienesta noteikumu 45.a pants – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Vienlīdzīga attieksme – Tiesības uz aizstāvību)	39
2019/C 25/50	Lieta T-546/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>Haufe-Lexware</i> /EUIPO – <i>Le Shi Holdings (Beijing)</i> (“Leshare”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Leshare” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “LEXWARE” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējumu līdzība)	39
2019/C 25/51	Lieta T-790/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – <i>St. Andrews Links</i> /EUIPO (“ST ANDREWS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ST ANDREWS” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Ģeogrāfiskā izcelsme – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))	40
2019/C 25/52	Lieta T-791/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – <i>St. Andrews Links</i> /EUIPO (“ST ANDREWS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ST ANDREWS” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Ģeogrāfiskā izcelsme – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))	41

2019/C 25/53	Lieta T-831/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – <i>DRH Licensing & Managing/EUIPO – Merck</i> (“Flexagil”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Flexagil” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju)	41
2019/C 25/54	Lieta T-36/18: Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – <i>Asahi Intecc/EUIPO – Celesio</i> (“Celeson”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “Celeson” – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “CELESIO” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	42
2019/C 25/55	Lieta T-646/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. oktobrī – <i>Bonnafous/Komisija</i>	42
2019/C 25/56	Lieta T-653/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. oktobrī – <i>Armani/EUIPO – Asunción</i> (“GIORGIO ARMANI le Sac 11”)	43
2019/C 25/57	Lieta T-654/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. oktobrī – <i>Armani/EUIPO – Asunción</i> (“le Sac 11”)	44
2019/C 25/58	Lieta T-655/18: Prasība, kas celta 2018. gada 30. oktobrī – <i>Aupicon u.c./EĀDD</i>	45
2019/C 25/59	Lieta T-658/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. oktobrī – <i>Hästens Sängar/EUIPO</i> (Kvadrātu raksta attēlojums)	46
2019/C 25/60	Lieta T-661/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. novembrī – <i>Securitec/Komisija</i>	46
2019/C 25/61	Lieta T-663/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. novembrī – <i>Nissin Foods Holdings/EUIPO – The GB Foods</i> (“Soba JAPANESE FRIED NOODLES”)	47
2019/C 25/62	Lieta T-666/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. novembrī – <i>6Minutes Media/EUIPO – ad pepper media International</i> (“ad pepper”)	48
2019/C 25/63	Lieta T-668/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. novembrī – <i>6Minutes Media/EUIPO – ad pepper media International</i> (“ADPepper”)	49
2019/C 25/64	Lieta T-669/18: Prasība, kas celta 2018. gada 13. novembrī – <i>Neoperl/EUIPO</i> (Četru aizpildītu caurumu attēls, kurš ietverts simetriski izvietotu cauruma attēlā)	50
2019/C 25/65	Lieta T-672/18: Prasība, kas celta 2018. gada 13. novembrī – <i>Pyke/EUIPO – Paglieri</i> (“CLIOMAKEUP”)	50
2019/C 25/66	Lieta T-674/18: Prasība, kas celta 2018. gada 14. novembrī – <i>Vattenfall Europe Nuclear Energy/Komisija</i>	51
2019/C 25/67	Lieta T-675/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. novembrī – <i>Trifolio-M u.c./EFSA</i>	52
2019/C 25/68	Lieta T-678/18: Prasība, kas celta 2018. gada 13. novembrī – <i>Società agricola Giusti Dal Col/EUIPO – DMC</i> (“GIUSTI WINE”)	53
2019/C 25/69	Lieta T-679/18: Prasība, kas celta 2018. gada 12. novembrī – <i>Showroom/EUIPO – E-Gab</i> (“SHOWROOM”)	53
2019/C 25/70	Lieta T-680/18: Prasība, kas celta 2018. gada 15. novembrī – <i>SLL Service/EUIPO – Elfa International</i> (“LUMIN8”)	54
2019/C 25/71	Lieta T-681/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – “Korporaciya “Masternet”/EUIPO – <i>Stayer Ibérica</i> (“STAYER”)	55
2019/C 25/72	Lieta T-682/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – <i>Twitter/EUIPO – Hachette Filipacchi Presse</i> (“PERISCOPE”)	55

2019/C 25/73	Lieta T-683/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. novembrī – <i>Conte/EUIPO</i> (“CANNABIS STORE AMSTERDAM”)	56
2019/C 25/74	Lieta T-685/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – <i>Apple/EUIPO – Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication</i> (“SWIFT”)	57
2019/C 25/75	Lieta T-686/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. novembrī – <i>LegalCareers/EUIPO</i> (“LEGALCAREERS”)	58
2019/C 25/76	Lieta T-687/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. novembrī – <i>Pilatus Bank/ECB</i>	59
2019/C 25/77	Lieta T-688/18: Prasība, kas celta 2018. gada 21. novembrī – <i>Exploitiemaatschappij De Berghaaf/EUIPO – Brigade Electronics Group</i> (“CORNEREYE”)	59
2019/C 25/78	Lieta T-689/18: Prasība, kas celta 2018. gada 21. novembrī – <i>Executive Selling/EUIPO</i> (“EXECUTIVE SELLING”)	60
2019/C 25/79	Lieta T-695/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – <i>Werner/EUIPO – Merck</i> (“FLORAMED”)	61
2019/C 25/80	Lieta T-697/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – <i>Aldi/EUIPO – Titlbach</i> (“ALTISPORT”)	61
2019/C 25/81	Lieta T-700/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – <i>Kalypso Media Group/EUIPO – Wizards of the Coast</i> (“DUNGEONS”)	62

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2019/C 25/01)

Jaunākā publikācija

OV C 16, 14.1.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 4, 7.1.2019.

OV C 455, 17.12.2018.

OV C 445, 10.12.2018.

OV C 436, 3.12.2018.

OV C 427, 26.11.2018.

OV C 408, 12.11.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome (C-626/15), – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome (C-659/16)

(Apvienotās lietas C-626/15 un C-659/16) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Pastāvīgo pārstāvju komitejas (Coreper) lēmums – Lēmums, ar kuru apstiprināta diskusiju dokumenta iesniegšana starptautiskai institūcijai – Pieņemamība – Apstrīdams tiesību akts – Eiropas Savienības ekskluzīvā, dalītā vai papildu kompetence – Savienības darbība starptautiskā struktūrā vienai pašai vai kopdarbībā ar dalībvalstīm – Jūras bioloģisko resursu saglabāšana – Zivsaimniecība – Vides aizsardzība – Zinātniskā izpēte – Aizsargājamas jūras teritorijas (AJT) – Antarktīkas līgums – Antarktīkas jūras dzīvo resursu saglabāšanas konvencija – Vedela jūra un Rosa jūra)

(2019/C 25/02)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

(C-626/15)

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Bouquet, E. Paasivirta un C. Hermes)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinavičiute-Cordeiro un M. Simm)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un J. Möller, kā arī K. Stranz un S. Eisenberg), Grieķijas Republika (pārstāvji: G. Karipsiadis un K. Boskovits), Spānijas Karaliste (pārstāvis: M. A. Sampol Pucurull), Francijas Republika (pārstāvji: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues un B. Fodda), Nīderlandes Karaliste (pārstāves: M. Gijzen, M. Bulterman un M. Noort), Portugāles Republika (pārstāvji: L. Inez Fernandes un M. Figueiredo, kā arī M. L. Duarte), Somijas Republika (pārstāvis: J. Heliskoski), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren un L. Zettergren, kā arī L. Swedenborg), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: C. Brodie, pārstāve, kurai palīdz J. Holmes, QC)

(C-659/16)

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Bouquet, E. Paasivirta un C. Hermes)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinavičiute-Cordeiro un M. Simm)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un J. Möller, kā arī K. Stranz un S. Eisenberg), Spānijas Karaliste (pārstāvis: M. A. Sampol Pucurull), Francijas Republika (pārstāvji: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues un B. Fodda), Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis: D. Holderer), Nīderlandes Karaliste (pārstāves: M. Gijzen, M. Bulterman un M. Noort), Portugāles Republika (pārstāvji: L. Inez Fernandes un M. Figueiredo, kā arī M. L. Duarte), Somijas Republika (pārstāvis: J. Heliskoski), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev un L. Zettergren), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: C. Brodie un G. Brown, pārstāves, kurām palīdz J. Holmes, QC, un J. Gregory, barrister)

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasības noraidīt.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Beļģijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Grieķijas Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Nīderlandes Karaliste, Portugāles Republika, Somijas Republika, Zviedrijas Karaliste un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.
OV C 38, 6.2.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Fortunata Silvia Fontana/Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Lieta C-648/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 273. pants – Nodokļa uzrēķins – Nodokļa bāzes novērtēšanas metode, izmantojot indukciju – Tiesības uz PVN atskaitīšanu – Prezumpcija – Neitralitātes un samērīguma principi – Valsts likums, ar kuru PVN aprēķins tiek balstīts uz prezumēto apgrozījumu)

(2019/C 25/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fortunata Silvia Fontana

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kā arī nodokļu neitralitātes un samērīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, ar kuru nodokļu iestādei ir atļauts gadījumā, ja pastāv būtiskas atšķirības starp deklarētajiem ieņēmumiem un ieņēmumiem, kas novērtēti, pamatojoties uz nozares pētījumiem, izmantot uz šādiem nozares pētījumiem balstītu induktīvu metodi, lai noteiktu nodokļu maksātāja sasniegto apgrozījumu un līdz ar to veiktu nodokļu uzrēķinu, ar kuru tiek uzlikts maksāt pievienotās vērtības nodokļa (PVN) papildu summu, ar nosacījumu, ka ar šo tiesisko regulējumu un tā piemērošanu nodokļa maksātājam, ievērojot nodokļu neitralitātes un samērīguma principus, kā arī tiesības uz aizstāvību, tiek ļauts apstrīdēt ar šādu metodi iegūtos rezultātus, balstoties uz viņa rīcībā esošajiem pierādījumiem par pretējo, un īstenot savas atskaitīšanas tiesības atbilstoši tiesību normām, kas ietvertas Direktīvas 2006/112 X sadaļā; par to ir jāpārliedz iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 86, 20.3.2017.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (Curtea de Apel Alba Iulia (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Lieta C-664/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 167., 168., 178. un 273. pants – Atskaitīšanas tiesību apjoms – Rēķinu neesamība – Tiesu ekspertīzes izmantošana – Atskaitīšanas tiesību pierādīšanas pienākums – Nodokļu neitralitātes un samērīguma principi)

(2019/C 25/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītājs: Lucrețiu Hadrian Vădan

Atbildētājas: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un it īpaši tās 167., 168. pants, 178. panta a) punkts un 179. pants, kā arī pievienotās vērtības nodokļa (PVN) neitralitātes un samērīguma principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā nodokļa maksātājs, kurš nespēj sniegt pierādījumus, uzrādot rēķinus vai jebkādas citus dokumentus, par PVN summu, ko viņš ir samaksājis kā priekšnodokli, nevar izmantot tiesības uz PVN atskaitīšanu, balstoties tikai uz aplēsi, kas izriet no ekspertīzes atzinuma, kuru veikt ir uzdevusi valsts tiesa.

⁽¹⁾ OV C 104, 3.4.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

(Lieta C-29/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles – Direktīva 2001/83/EK – 3. panta 1. punkts – 6. pants – Direktīva 89/105/EEK – Regula (EK) Nr. 726/2004 – 3., 25. un 26. pants – Zāļu pārsaiņošana nolūkā tās izmantot ārstēšanai, uz kuru neattiecas to tirdzniecības atļauja (off-label) – Kompensēšana no valsts veselības apdrošināšanas shēmas)

(2019/C 25/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Novartis Farma SpA

Atbildētājas: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

Piedaloties: Ministero della Salute, Regione Veneto, Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/26/ES (2012. gada 25. oktobris), 3. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka Avastin pēc pārsaiņošanas atbilstoši pamatlietā aplūkotajā valsts regulējuma izvirzītajiem nosacījumiem ietilpst Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Direktīvu 2012/26, piemērošanas jomā.
- 2) Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Direktīvu 2012/26, 6. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā ir ietverti nosacījumi, atbilstoši kuriem zāles Avastin var tikt pārsaiņotas, lai tās lietotu acu slimību ārstēšanai, kas nav ietvertas to tirdzniecības atļaujā.
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) Nr. 1027/2012 (2012. gada 25. oktobris), 3., 25. un 26. pants ir interpretējami tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā tas, kurš izriet no decreto-legge 21 ottobre 1996, n. 536, recante “Misure per il contenimento della spesa farmaceutica e la rideterminazione del tetto di spesa per l’anno 1996”, convertito dalla legge del 23 dicembre 1996, n. 648 (1996. gada 21. oktobra Dekrētlukums Nr. 536 “Par farmaceitisko izdevumu kontroles pasākumiem un jauna maksimālā izdevumu apmēra noteikšanu 1996. gadam”, kas pārveidots ar 1996. gada 23. decembra Likumu Nr. 648), kas grozīts ar decreto-legge del 20 marzo 2014, n. 36, convertito dalla legge del 16 maggio 2014, n. 79 (2014. gada 20. marta Dekrētlukums Nr. 36, kas pārveidots ar 2014. gada 16. maija Likumu Nr. 79), 1. panta 4.bis punkta, atbilstoši kuram Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (Itālijas Zāļu aģentūra (AIFA)) drīkst uzraudzīt tādas zāles kā Avastin, kuru lietošanu off-label kompensē Servizio Sanitario Nazionale (Valsts veselības aprūpes dienests, Itālija), un attiecīgā gadījumā veikt atbilstošus pasākumus pacientu aizsardzībai.

(¹) OV C 195, 19.6.2017.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. novembra spriedums (Curtea de Apel Constanța (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sindicatul Familia Constanța, Ustinia Cvas u.c./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Lieta C-147/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzība – Darba laika organizēšana – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 31. pants – Direktīva 2003/88/EK – Piemērošanas joma – Atkāpe – 1. panta 3. punkts – Direktīva 89/391/EEK – 2. panta 2. punkts – Audžuvecāku darbība)

(2019/C 25/06)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Sindicatul Familia Constanța, Ustinia Cvas, Silvica Jianu, Dumitru Bocu, Cader Aziz, Georgeta Crângașu, Sema Cutlacai*

Atbildētāja apelācijas instancē: *Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 1. panta 3. punkts, to aplūkojot kopsakarā ar Padomes Direktīvas 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā, 2. panta 2. punktu, ir interpretējams tādējādi, ka audžuvecāka darbība, kas ar valsts iestādi nodibināto darba attiecību ietvaros izpaužas kā kāda bērna uzņemšana un integrēšana šī audžuvecāka mājsaimniecībā un pastāvīga šī bērna līdzsvarotas attīstības un izglītošanas nodrošināšana, neietilpst Direktīvas 2003/88 piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Swedish Match AB/Secretary of State for Health*

(Lieta C-151/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana – Direktīva 2014/40/ES – 1. panta c) punkts un 17. pants – Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus orālai lietošanai – Spēkā esamība)

(2019/C 25/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Swedish Match AB*

Atbildētājs: *Secretary of State for Health*

pedaloties: *New Nicotine Alliance*

Rezolutīvā daļa

Izskatot uzdoto jautājumu, nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK, 1. panta c) punkta un 17. panta spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 161, 22.5.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (*Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha*

(Lieta C-245/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais Pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus var izbeigt gadījumā, kad ir zudis darbā pieņemšanas pamats – Skolotāji, kuri ir pieņēmti darbā uz mācību gadu – Darba tiesisko attiecību izbeigšana mācību perioda beigās – Darba laika organizēšana – Direktīva 2003/88/EK)

(2019/C 25/08)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González*

Atbildētāja: *Consejería de Educación de Castilla-La Mancha*

Rezolutīvā daļa

- 1) 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 4. klauzulas 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ar to nav aizliegts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru darba devējam ir tiesības mācību perioda beigās izbeigt uz noteiktu laiku nodibinātas darba tiesiskās attiecības ar skolotājiem, kuri ir pieņemti darbā uz mācību gadu kā pagaidu ierēdņi, šādu darba tiesisko attiecību izbeigšanu pamatojot ar to, ka no šī datuma ir zuduši vajadzības un steidzamības apstākļi, kādēļ viņi tika pieņemti darbā, lai gan uz nenoteiktu laiku nodibinātas darba tiesiskās attiecības ar skolotājiem, kuri ir pastāvīgie ierēdņi, tiek turpinātas.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to nav aizliegts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ir atļauts mācību perioda beigās izbeigt uz noteiktu laiku nodibinātas darba tiesiskās attiecības ar skolotājiem, kuri ir pieņemti darbā uz mācību gadu kā pagaidu ierēdņi, pat ja līdz ar to šie skolotāji par šo periodu nevar izmantot ikgadējo apmaksāto vasaras atvaļinājumu, ja vien par to minētajiem skolotājiem tiek izmaksāta finansiāla atlīdzība.

⁽¹⁾ OV C 382, 13.11.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (*Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – MEO – *Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Lieta C-295/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – Piemērošanas joma – Ar nodokli apliekami darījumi – Pakalpojums par atlīdzību – Ar nodokli neapliekamas zaudējumu atlīdzības un ar nodokli apliekamu sniegto pakalpojumu, par kuriem samaksāta “kompensācija”, nošķiršana)

(2019/C 25/09)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: MEO – *Serviços de Comunicações e Multimédia SA*

Atbildētāja: *Autoridade Tributária e Aduaneira*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekš noteiktā summa, ko saimnieciskās darbības subjekts saņem gadījumā, ja klients priekšlaicīgi izbeidz līgumu par pakalpojumu sniegšanu, kurā ir paredzēts minimālais saistību laikposms, vai ja šis līgums tiek izbeigts viņa vainas dēļ, – ja šīs summas apmērs atbilst summai, kādu šis saimnieciskās darbības subjekts būtu saņēmis minētā laikposma atlikušajā laikā, ja līgums nebūtu izbeigts, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai -, ir jāuzskata par atlīdzību par pakalpojumiem, kuri sniegti par samaksu, un par to kā par atlīdzību ir jāuzliek minētais nodoklis.
- 2) Līgumā par pakalpojumu sniegšanu iepriekš noteiktās summas, kas klientam ir jāmaksā šī līguma priekšlaicīgas izbeigšanas gadījumā, kvalifikācijā nav izšķirošs tas, ka šīs fiksētās summas mērķis ir novērst to, ka klienti neievēro minimālo saistību laikposmu, un atlīdzināt kaitējumu, kas saimnieciskās darbības subjektam tiek nodarīts šī laikposma neievērošanas gadījumā, tas, ka atlīdzība, ko tirdzniecības pārstāvis saņem par tādu līgumu noslēgšanu, kuros ir noteikts minimālais saistību laikposms, ir lielāka, nekā paredzēta līgumos, kuros šāds laikposms nav noteikts, un tas, ka minētā summa valsts tiesībās ir kvalificēta kā līgumsods.

⁽¹⁾ OV C 256, 7.8.2017.

**Tiesas (ceturtnā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (Tribunal de commerce de Liège (Beļģija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Zako SPRL/Sanidel SA**

(Lieta C-452/17) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pašnodarbināti tirdzniecības pārstāvji – Direktīva 86/653/EEK –
1. panta 2. punkts – Tirdzniecības pārstāvja jēdziens – Pašnodarbināts starpnieks, kurš veic savu darbību
pilnvarotāja uzņēmumā – Citu uzdevumu, nevis to, kas saistīti ar preču pirkšanas vai pārdošanas
darījumu apspriešanu pilnvarotāja labā, veikšana)**

(2019/C 25/10)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de commerce de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājs: Zako SPRL

Atbildētājs: Sanidel SA

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 86/653/EEK (1986. gada 18. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka persona, kurai ir pastāvīgas pilnvaras vai nu apspriest preču pirkšanu vai pārdošanu citas personas labā, vai arī apspriest un slēgt šādus darījumus tās vārdā un uzdevumā, veic savu darbību pēdējās minētās personas telpās, neliedz šo personu kvalificēt par "tirdzniecības pārstāvi" šīs tiesību normas nozīmē – ar nosacījumu, ka šis apstāklis netraucē šai personai veikt savu darbību neatkarīgi, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) Direktīvas 86/653 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka persona veic ne tikai darbības, kas ietver vai nu preču pirkšanas vai pārdošanas apspriešanu citas personas labā, vai arī šādu darījumu apspriešanu vai slēgšanu tās vārdā un uzdevumā, bet arī tās pašas personas labā veic cita rakstura darbības, kas nav uzskatāmas par pirmo minēto darbību papildinošām, neliedz attiecīgo personu kvalificēt par tirdzniecības pārstāvi šīs direktīvas nozīmē, ciktāl šis apstāklis netraucē tai veikt pirmās minētās darbības neatkarīgi, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics*

(Lieta C-575/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā no valsts izcelsmes dividenžu, kuras izmaksātas sabiedrībām nerezidentēm, bruto summas – Sabiedrībai rezidentei, ja tās finanšu gads ir noslēgts ar zaudējumiem, izmaksāto dividenžu aplikšanas ar nodokli atlikšana – Atšķirīga attieksme – Attaisnojums – Salīdzināmība – Nodokļu uzlikšanas kompetenču līdzsvarots sadalījums starp dalībvalstīm – Nodokļa iekasēšanas efektivitāte – Samērīgums – Diskriminācija)

(2019/C 25/11)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA*

Atbildētājs: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Rezolutīvā daļa

LESD 63. un 65. pants ir interpretējami tādējādi, ka tajos netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru par sabiedrības rezidentes izmaksātām dividendēm tiek veikts nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā, ja šīs dividendes saņem sabiedrība nerezidente, turpretī gadījumā, ja tās saņem sabiedrība rezidente, nodokļus par šīm dividendēm saskaņā ar vispārējo tiesību režīmu, kas attiecas uz uzņēmumu ienākuma nodokli, tā finanšu gada beigās, kurā tās ir iegūtas, iekasē tikai ar nosacījumu, ka šī sabiedrība šo finanšu gadu ir noslēgusi ar peļņu, un šāda aplikšana ar nodokli attiecīgajā gadījumā var notikt nekad, ja minētā sabiedrība beidz savu darbību, kopš šo dividenžu izmaksas nesākot strādāt ar peļņu.

⁽¹⁾ OV C 437, 18.12.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras*

(Lieta C-619/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 1999/70/EK – UNICE, CEEP un EAK noslēgtais pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Attaisnojums – 5. klauzula – Pasākumi, ar kuriem domāts novērst ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, secīgi noformējot uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai nodibinātas darba tiesiskās attiecības – Atlīdzinājums gadījumā, ja uz nenoteiktu laiku noslēgts darba līgums tiek izbeigts objektīva iemesla dēļ – Atlīdzinājuma neesamība, beidzoties uz noteiktu laiku noslēgtam interinidat darba līgumam)

(2019/C 25/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ministerio de Defensa*

Atbildētāja: Ana de Diego Porras

Rezolutīvā daļa

- 1) 1999. gada 18. martā noslēgtā Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēta nekāda atlīdzinājuma maksāšana darbiniekiem, kas nodarbināti saskaņā ar tādiem uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem, kuri noslēgti, lai aizvietotu darbinieku, kuram ir tiesības uz savas darba vietas saglabāšanu, kā, piemēram, pamatlietā aplūkotais interinidat līgums, beidzoties termiņam, uz kādu šie līgumi tikuši noslēgti, lai gan atlīdzinājums tiek piešķirts uz nenoteiktu laiku nodarbinātiem darbiniekiem gadījumā, ja viņu darba līgums tiek uzteikts objektīva iemesla dēļ.
- 2) Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka jautājumu – par to, vai tāds pasākums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts obligāti maksāt atlīdzinājumu darbiniekiem, kas nodarbināti ar kāda konkrēta veida uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem, termiņa, uz kuru šie līgumi ir noslēgti, beigās, ir pienācīgs pasākums, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, secīgi noformējot uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai nodibinātas darba tiesiskās attiecības, vai sodītu par šādu ļaunprātīgo izmantošanu, vai arī tas ir līdzvērtīgs tiesisks pasākums šīs tiesību normas izpratnē, – izvērtē valsts tiesa atbilstoši visam piemērojamo tās nacionālo tiesību normu kopumam.
- 3) Gadījumā, ja valsts tiesa konstatē, ka tāds pasākums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts obligāti maksāt atlīdzinājumu darbiniekiem, kas nodarbināti ar kāda konkrēta veida uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem, termiņa, uz kuru šie līgumi ir noslēgti, beigās, ir pienācīgs pasākums, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, kas rodas, secīgi noformējot uz noteiktu laiku slēgtus darba līgumus vai nodibinātas darba tiesiskās attiecības, vai sodītu par šādu ļaunprātīgo izmantošanu, vai arī tas ir līdzvērtīgs tiesisks pasākums Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 5. klauzulas izpratnē, – šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru, beidzoties dažu kategoriju uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem, darbiniekiem, kas nodarbināti saskaņā ar šiem darba līgumiem, rodas tiesības saņemt atlīdzinājumu, savukārt, beidzoties citu kategoriju uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem, ar šiem otriem darba līgumiem nodarbinātajiem darbiniekiem nerodas nekādas tiesības saņemt atlīdzinājumu, tai nav pretrunā, ja vien nav tā, ka valsts tiesību sistēmā neeksistē neviens cits efektīvs līdzeklis, lai novērstu un sodītu par šādu ļaunprātīgo izmantošanu attiecībā pret šiem otriem darbiniekiem; taču šo apstākli pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG/Finanzamt Feldkirch

(Lieta C-625/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 56. un 63. pants – Pakalpojumu sniegšanas brīvība un kapitāla brīva aprīte – Kredītiestādes – Stabilitātes nodeva un ar šo nodevu saistītā īpašā iemaksa, kas noteikta, pamatojoties uz Austrijā reģistrēto kredītiestāžu nekonsolidēto kopējo bilanci – Banku pārrobežu darījumu iekļaušana – Meitas uzņēmumu citā dalībvalstī darījumu izslēgšana – Atšķirīga attieksme – Ierobežojums – Pamatojums)

(2019/C 25/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Atbildētāja: Finanzamt Feldkirch

Rezolutīvā daļa

LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu tiesisko regulējumu kā pamatlietā, ja saskaņā ar to Austrijā reģistrētām kredītiestādēm, kuras, tāpat kā pamatlietā aplūkotā, sniedz savus pakalpojumus saviem klientiem, kuri ir rezidenti citās dalībvalstīs, neizmantojot tajās reģistrētus pastāvīgus uzņēmumus, ir jāmaksā nodeva, kas noteikta, ņemot vērā "vidējo nekonsolidēto kopējo bilanci", kurā ir ietverti banku darījumi, ko šīs iestādes tieši veikušas ar citu dalībvalstu rezidentiem, taču ir izslēgti tādi paši darījumi, ko veikušas Austrijā reģistrētas kredītiestādes filiāles, ja šīs filiāles ir reģistrētas citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (Okresný súd Dunajská Streda (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ZSE Energia a.s./RG

(Lieta C-627/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 861/2007 – Eiropas procedūra maza apmēra prasībām – 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Jēdziens "puse" – Pārrobežu lietas)

(2019/C 25/14)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Dunajská Streda

Pamatlietas puses

Prasītāja: ZSE Energia a.s.

Atbildētājs: RG

Piedaloties: ZSE Energia CZ, s. r. o.

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes Regulu (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs), 3. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka jēdziens "puses" aptver vienīgi prasītāju un atbildētāju pamatlietā.
- 2) Regulas Nr. 861/2007, kurā grozījumi ir izdarīti ar Regulu Nr. 517/2013, 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda lieta kā pamatlietā aplūkotā, kurā prasītāja un atbildētāja domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir tajā pašā valstī, kurā atrodas tiesa, kas izskata lietu, neietilpst šīs regulas piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 42, 5.2.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums (*Hof van beroep te Antwerpen* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Vlaamse Gewest, ko Vlaamse regering vārdā pārstāv Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaamse Gewest, ko Vlaamse regering vārdā pārstāv Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw/Johannes Huijbrechts*

(Lieta C-679/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kapitāla brīva aprīte – Ierobežojumi – Nodokļu tiesību akti – Mantojuma nodoklis – Ilgtspējīgā veidā apsaimniekotas meža teritorijas – Atbrīvojums – Mežu teritoriju aizsardzība)

(2019/C 25/15)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Vlaamse Gewest, ko Vlaamse regering vārdā pārstāv Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaamse Gewest, ko Vlaamse regering vārdā pārstāv Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw*

Atbildētājs: *Johannes Huijbrechts*

Rezolutīvā daļa

LESD 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram attiecībā uz mantošanas ceļā iegūtiem mežiem tiek piešķirta nodokļu priekšrocība ar nosacījumu, ka tie tiek apsaimniekoti ilgtspējīgā veidā saskaņā ar valsts tiesiskajā regulējumā noteikto, taču šī priekšrocība tiek attiecināta tikai uz šīs dalībvalsts teritorijā esošiem mežiem.

⁽¹⁾ OV C 94, 12.3.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 21. novembra spriedums (*Landesverwaltungsgericht Oberösterreich* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ahmad Shah Ayubi/Bezirkshauptmannschaft Linz-Land*

(Lieta C-713/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/95/ES – Standarti starptautiskās aizsardzības satura noteikšanai – Bēgļa statuss – 29. pants – Sociālā aizsardzība – Atšķirīga attieksme – Bēgļi, kuriem ir pagaidu uzturēšanās tiesības)

(2019/C 25/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ahmad Shah Ayubi*

Atbildētāja: *Bezirkshauptmannschaft Linz-Land*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kurā ir paredzēts, ka bēgļiem, kam kādā dalībvalstī ir pagaidu uzturēšanās tiesības, tiek piešķirti sociālās palīdzības pabalsti, kuru apmērs ir zemāks nekā to pabalstu apmērs, kas tiek piešķirti šīs dalībvalsts pilsoņiem un bēgļiem, kuriem minētajā dalībvalstī ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības.
- 2) Bēglis var valstu tiesās atsaukties uz tāda tiesiskā regulējuma kā pamatlietā aplūkots nesaderīgumu ar Direktīvas 2011/95 29. panta 1. punktu, lai novērstu šajā tiesiskajā regulējumā ietvertu savu tiesību ierobežojumu.

⁽¹⁾ OV C 123, 9.4.2018.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 26. jūlijā iesniedza Budapest Környéki
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – SD/Agrárminiszter**

(Lieta C-490/18)

(2019/C 25/17)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: SD

Atbildētājs: Agrárminiszter

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/1366 ⁽¹⁾ 2. pantā minētā “drošā metode”, ar kuru katru gadu laikā no 1. septembra līdz 31. decembrim nosaka stropu skaitu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums paziņot bišu saimju skaitu ir tieši atbalsta pieteikuma iesniedzējam, un – gadījumā, ja tas tā ir – vai tā ir droša metode?
- 2) Ja saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/1366 2. pantu stropu skaits – uz kā pamata tiek piešķirts atbalsts biškopībai – katru gadu, ņemot vērā bišu fizioloģiskās iezīmes, ir jānosaka laikā no 1. septembra līdz 31. decembrim, vai šī tiesību norma ir interpretējama tādējādi, ka dalībvalstis var neievērot šo noteikumu?
- 3) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai vajadzīgo bišu saimju skaitu valsts tiesiskajā regulējumā var noteikt janvārī un ar atpakaļejošu spēku?
- 4) Vai apstākļi, ka Savienības līdzekļi 2017.–2019. gada biškopības programmām ir jāpiešķir atkarībā no stropu skaita, ko dalībvalstis 2013. gadā paziņojušas attiecīgajās 2014.–2016. gada biškopības programmās, ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc laikposma, kas beidzās 2016. gada 31. decembrī un ko izmanto kā pamatu atbalsta iedalījumam 2017. gadā, atbalsta iedalīšanai nepieciešamo bišu stropu skaitu, var noteikt arī kā citādi?

- 5) Vai minētā Savienības regula ir jāinterpretē tādējādi, ka tā atļauj pieņemt tādu valsts tiesību normu, kurā *de minimis* atbalsta izmaksa ir pakārtota ar Savienības tiesībām nesaderīgai prasībai? Vai Savienības tiesībās paredzētajam atbalstam ir arī praktiski jābūt piemērotam biškopības veicināšanai?

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/1366 (2015. gada 11. maijs), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013 papildina attiecībā uz biškopības nozari (OV 2015, L 211, 3. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 18. septembrī Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-41/17 Lotte Co. Ltd/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (pārstāvji: Dr. A. Jaeger-Lenz, advokāte, C. Elkemann, advokāte, Dr. A. Lambrecht, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Lotte Co. Ltd, Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2018. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-41/17 un noraidīt prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) 2016. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 0250/2016-5;
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu un nodot lietu atpakaļ minētajai tiesai;
- piespriest prasītājam (Lotte Co. Ltd) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzības pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Vispārējā tiesa esot kļūdaini izmantojusi savas grozīšanas pilnvaras atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 (¹) 65. panta 3. punktam, lai gan Apelācijas padome vēl neesot veikusi pietiekamus faktu konstatējumus par izmantošanas biežumu un pastāvīgumu laika ziņā. Tas negatīvi ietekmējot apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses, jo Vispārējās tiesas konstatējumi esot nepietiekami un tajos neesot ievēroti nozīmīgi pierādījumi. Ja Apelācijas padome jau būtu veikusi attiecīgos konstatējumus, apelācijas sūdzības iesniedzēja tos būtu varējusi apstrīdēt ar Vispārējā tiesā celtu prasību.
2. Novērtējot “faktisku izmantošanu” atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktam, Vispārējā tiesa lielā mērā pamatojoties uz to, ka rēķinos norādītie apgrozījuma skaitļi attiecībā pret tiem apgrozījuma skaitļiem, kas izriet no iesniegtās ar zvērestu apliecinātās liecības, ir pārāk mazi. Tomēr Vispārējā tiesa esot varējusi ņemt vērā lielākais objektīvas nozarē parasti novērojamās ražošanas un izplatīšanas kapacitātes. Atsevišķu uzņēmumu aktuālas subjektīvas situācijas saistībā ar izmantošanas apjomu nedrīkstot būt nozīmīgas. Turklāt preču zīmes izmantošana esot uzskatāma par faktisku pat tad, ja apjoma ziņā tā ir nenozīmīga; absolūta zemākā robeža nepastāvot. Uzņēmējdarbības stratēģijas un attiecīgās preces komerciālo panākumu novērtējums neesot jāveic. Nozīme esot tikai tam, vai ir konstatējama tīri simboliska izmantošana.
3. Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta faktisko apstākļu pazīmi “faktiska izmantošana” Vispārējā tiesa esot interpretējusi tiesiski kļūdaini arī tāpēc, ka tā ir balstījusi uz tirgus apjomu kopumā, neievērojot objektīvas nozarē parasti novērojamās ražošanas un izplatīšanas kapacitātes un uzņēmuma diversifikācijas attiecīgajā tirgū pakāpi.

4. Vispārējā tiesa esot sagrozījusi lietas apstākļus attiecībā uz agrākās preču zīmes faktisku izmantošanu, neņemot vērā ar zvērestu apliecinātās liecības noteicošus apstākļus it īpaši attiecībā uz izmantošanas pastāvīgumu laikā.
5. Fakts, ka Vispārējā tiesa, novērtējot jautājumu par tiesības saglabājošu izmantošanu, ir lielā mērā balstījies uz apelācijas sūdzības iesniedzējas licenciāta subjektīvo situāciju un it īpaši uz licenciāta uzņēmējdarbības apjomu, kā arī ražošanas un izplatīšanas kapacitātēm, esot vispārējā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.
6. Vispārējā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums esot arī tas, ka Vispārējā tiesa ir novirzījies no agrākiem Vispārējās tiesas un Tiesas nolēmumiem, kurās Vispārējā tiesa vai attiecīgi Tiesa līdzīgās lietās ir apstiprinājusi faktisku izmantošanu.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (kodificēta versija) (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 1. oktobrī iesniedza *Giudice di pace di L'Aquila*
(Itālija) – *Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia***

(Lieta C-618/18)

(2019/C 25/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di L'Aquila (Itālija)

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Gabriele Di Girolamo*

Atbildētājs: *Ministero della Giustizia*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādi šobrīd spēkā esošo Eiropas Savienības tiesību vispārējie principi kā Savienības tiesību pārkāpums, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības aizsardzības, pušu vienlīdzības, efektīvas tiesiskās aizsardzības tiesā, tiesību uz neatkarīgu tiesu un, vispārīgāk, tiesību uz taisnīgu lietas izskatīšanu principi, kuri minēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā, kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, ievērojot ES Tiesas judikatūru Itālijas valsts atbildības jomā par to, ka [tās] pēdējās instances tiesa acīmredzami ir pārkāpusi Kopienas tiesisko regulējumu, šādos spriedumos [2003. gada 30. septembris, *Köbler*, C-224/01, EU:C:2003:513; 2006. gada 13. jūnijs, *Traghetti del Mediterraneo*, C-173/03, EU:C:2006:391, un 2011. gada 24. novembris, Komisija/Itālija, C-379/10, EU:C:2011:775], ir jāinterpretē tādējādi, ka minētās tiesību normas un minētā Tiesas judikatūra liedz dalībvalstij sevi vai savas valsts pārvaldes iestāžu labā – kā tas ir aplūkojamajā gadījumā – pieņemt tādas tiesību normas, kādas tiek ieviestas ar Likumu Nr. 18/2015, ar deklarētu ieceri īstenot minētos ES Tiesas nolēmumus, bet ar būtisko mērķi likvidēt to sekas un ietekmēt valsts tiesu darbību, kur 1988. gada 13. aprīļa Likuma Nr. 117 par tiesnešu civiltiesisko atbildību 2. panta 3. un 3. a punkta jaunajā tekstā ievieš jēdzienu par atbildību pārkāpuma, kas izdarīts ar nodomu, un nopietna pārkāpuma gadījumos, “ja tiek acīmredzami pārkāpts likums, kā arī Eiropas Savienības tiesības”? Minētā valsts tiesību norma tiek tiešām liek valsts tiesai izvēlēties – un jebkura izvēle būs pamats civiltiesiskajai un disciplinārajai atbildībai attiecībā pret valsti lietās, kurās būtisks dalībnieks ir tā pati valsts pārvaldes iestāde –, kā aplūkojamajā gadījumā, vai pārkāpt valsts tiesību normu, nepiemērojot to, un piemērot Eiropas Savienības tiesības, kā tās interpretējusi Tiesa, vai savukārt pārkāpt Eiropas Savienības tiesības, piemērojot valsts tiesību normas, kuras liedz atzīt [tiesību] efektīvu aizsardzību un ir pretrunā Direktīvas 2003/88 1. panta 3. punktam un 7. pantam, Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas transponēts ar Direktīvu 1999/70, 2. un 4. klauzulai un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktam, interpretējot Tiesas judikatūru spriedumos [2012. gada 1. marts, *O'Brien*, C-393/10, EU:C:2012:110, un 2017. gada 29. novembris, *King*, C-214/16, EU:C:2017:914]?

- 2) Tikai tad, ja atbilde uz 1) punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša, un ņemot vērā nostāju, ko paudusi *Corte costituzionale italiana* (Itālijas Konstitucionālā tiesa) 2017. gada 14. decembra [spriedumā] Nr. 269/2017 pēc [Tiesas] sprieduma [2010. gada 5. decembris, M.A.S. un M.B., C-42/17, EU:C:2017:936], ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktu un 47. pantu, LESD 267. pantu un Līguma par Eiropas Savienību 4. pantu, vai nolēmums, ko Tiesa pieņemu šajā prejudiciālajā tiesvedībā, norādot uz pretrunu starp Eiropas Savienības tiesībām un 1988. gada 13. aprīļa Likuma Nr. 117 2. panta 3. un 3.a punktu, pamatlietā, kurā atbildētāja ir valsts pārvaldes iestāde, var tikt pielīdzināts Eiropas Savienības tiesību normai, kam piemīt tieša iedarbība un kas valsts tiesai jāpiemēro, un kas ļauj nepiemērot liegumu nosakošo valsts tiesību normu?
- 3) Tikai tad, ja atbilde uz 1) punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša, vai vispārējās jurisdikcijas tiesnesis [*Ordinario*] jeb tiesnesis "mantijā" var tikt uzskatīts par pastāvīgo darba ņēmēju, kas salīdzināms ar "miertiesnesi" – noteikta laika darba ņēmēju, kura profesionālais stāžs ir vienāds ar vispārējās jurisdikcijas tiesneša stāžu, nolūkā piemērot Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas transponēts ar Direktīvu 1999/70⁽¹⁾, 4. klauzulu, ja īstenotās tiesu funkcijas ir tādas pašas, bet atšķiras funkciju veikšanas [iecelšanas amatā] konkursa procedūras vispārējās jurisdikcijas tiesnešiem (ar kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem un pārbaudījumiem pieņemšanai pastāvīgā darbā, kur būtībā pastāvīgā darba attiecības ir nemainīgas, izņemot retus gadījumus, kad tiek ļoti nopietni pārkāpti dienesta pienākumi) un miertiesnešiem (ar kvalifikāciju apliecināšiem dokumentiem darbā pieņemšanai uz laiku, kas ir atjaunojama diskrecionāri pēc *Consiglio superiore della magistratura* (Augstākā tieslietu padome; turpmāk tekstā – "CSM") periodiska pozitīva izvērtējuma un ir tūlīt atsaucama pēc goda tiesneša darbības negatīva izvērtējuma)?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. oktobrī iesniedza *Landgericht Kiel* (Vācija) –
*KH/Sparkasse Südholstein***

(Lieta C-639/18)

(2019/C 25/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Kiel

Pamatlietas puses

Prasītāja: KH

Atbildētāja: *Sparkasse Südholstein*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2002/65/EK⁽¹⁾ 2. panta a) punkta izpratnē līgums, ar kuru spēkā esošs aizdevuma līgums tiek grozīts tikai attiecībā uz nolīgto piemērojamo procentu apmēru (papildu vienošanās par procentiem), ir noslēgts "saskaņā ar piegādātāja organizētu tālpārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas sistēmu", ja bankas filiāle aizdevuma līgumus par nekustamo īpašumu finansēšanu ar nekustamā īpašuma ķīlas tiesību garantijām slēdz tikai savās uzņēmuma telpās, taču saistībā ar nodibinātajām darījumu attiecībām slēdz līgumus par grozījumu izdarīšanu jau noslēgtos aizdevuma līgumos, daļēji arī izmantojot tikai distances saziņas līdzekļus?
- 2) Vai ir konstatējams "līgums saistībā ar finanšu pakalpojumiem" Direktīvas 2002/65/EK 2. panta a) punkta izpratnē, ja spēkā esošs aizdevuma līgums tiek grozīts tikai attiecībā uz nolīgto procentu piemērošanu (papildu vienošanās par procentiem), nepagarinot aizdevuma darbības ilgumu vai negrozot tā apmēru?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV 2002, L 271, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. oktobrī iesniedza Tribunale di Genova (Itālija) – LG u.c./Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Lieta C-641/18)

(2019/C 25/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Genova

Pamatlietas puses

Prasītāji: LG u.c.

Atbildētājas: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Prejudiciālais jautājums

Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001⁽¹⁾ (2000. gada 22. decembris) 1. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē – arī ņemot vērā ES Pamattiesību hartas 47. pantu, ECPAK 6. panta 1. punktu un Direktīvas 2009/15/EK⁽²⁾ preambulas 16. apsvērumu – tādējādi, ka ar tiem ir izslēgts tas, ka saistībā ar tiesvedību, kas ierosināta, lai panāktu, ka tiek atļūdzināts kaitējums, ko radījusi nāve, un kaitējums personām, ko izraisījusi pasažieru prāmja bojāeja, un kurā ir norādīts uz atbildību par neuzmanīgu rīcību, dalībvalsts tiesa var noliegt savas jurisdikcijas pastāvēšanu, atzīstot imunitāti pret tiesvedību iestādēm un privāto tiesību juridiskajām personām, kuras veic klasificēšanas un/vai apliecināšanas darbības un kurām ir birojs attiecīgajā dalībvalstī, jo tās veic minētās klasificēšanas un/vai apliecināšanas darbības kādas ārpus Kopienas esošas trešās valsts vārdā?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/15/EK (2009. gada 23. aprīlis) par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu inspekcijas un apskates, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (OV 2009, L 131, 47. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. oktobrī iesniedza Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spānija) – OD/Ryanair D.A.C.

(Lieta C-646/18)

(2019/C 25/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Pamatlietas puses

Prasītāja: OD

Atbildētāja: Ryanair D.A.C.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikums par implicīti vienojoties atzīto jurisdikciju, kas ir paredzēts un reglamentēts Regulas (ES) Nr. 1215/2012⁽¹⁾ 26. pantā, prasa, lai pastāvētu kāds objektīvs sasaistes elements starp strīda priekšmetu vai prasītāja domicilu, no vienas puses, un tiesu, kurā ir celta prasība, no otras puses?

- 2) Vai noteikums par implicīti vienojoties atzīto jurisdikciju, kas ir paredzēts un reglamentēts Regulas (ES) Nr. 1215/2012 26. pantā, visādā ziņā ir jāinterpretē autonomi un vienveidīgi visās dalībvalstīs? Vai tāpēc šo interpretāciju nevar ietekmēt dalībvalstu iekšējās tiesību normās par piekritību paredzētie ierobežojumi, piemēram, ierobežojums, saskaņā ar kuru šāda vienošanās nav spēkā procesos, kuros saskaņā ar Spānijas Civilprocesa likumu prasījumu maza apmēra dēļ lieta ir izskatāma vienkāršotā tiesvedībā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 17. oktobrī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)/Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(Lieta C-648/18)

(2019/C 25/23)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Atbildētāja: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 35. pantam ir pretrunā tāda *Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012* [Likums Nr. 123/2012 par elektroenerģiju un dabasgāzi] 23. panta 1. punkta un 28. panta c) punkta interpretācija, saskaņā ar kuru Rumānijas elektroenerģijas ražotājiem ir pienākums ekskluzīvi tirgot visu saražotās elektroenerģijas daudzumu Rumānijas centralizētajā brīvas konkurences tirgū, lai gan pastāv iespēja eksportēt elektroenerģiju, lai arī ne tieši, ar komercuzņēmuma starpniecību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. oktobrī iesniedza Giudice di pace di Bologna (Itālija) – UX/Governo della Repubblica italiana

(Lieta C-658/18)

(2019/C 25/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Bologna

Pamatlietas puses

Prasītāja: UX

Atbildētāja: Governo della Repubblica italiana

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai miertiesnesis kā tiesa, kas iesniegusi lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ietilpst tādas Eiropas kopējās tiesas jēdzienā, kam ir kompetence iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu saskaņā ar LESD 267. pantu, kaut arī valsts tiesiskais regulējums viņa nodarbinātības nestabilitātes dēļ, – lai gan šis miertiesnesis, būdams iekļauts valsts tiesību sistēmā, veic tādas pašas funkcijas tiesas kā profesionālie tiesneši, – viņam neatzīst darba nosacījumus, kas līdzvērtīgi profesionālo tiesnešu “mantijās” darba nosacījumiem, pārkāpjot Eiropas kopējās tiesas neatkarības un objektivitātes garantijas, kas norādītas Tiesas spriedumos *Wilson* (EU:C:2006:587, 47.-53. punkts), *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (EU:C:2018:117, 32. un 41.-45. punkts), *Minister for Justice and Equality* (EU:C:2018:586, 50.-54. punkts)?
- 2) Ja atbilde uz 1) punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša, vai miertiesneses – prasītājas dienesta darbība ietilpst jēdzienā “noteikta laika darba ņēmējs”, kas kopsakarā minēts Direktīvas 2003/88⁽¹⁾ 1. panta 3. punktā un 7. pantā, Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas transponēts ar Direktīvu 1999/70⁽²⁾, 2. klauzulā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktā, kā Tiesa to interpretējusi spriedumos *O'Brien* (EU:C:2012:110) un *King* (EU:C:2017:914), un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai vispārējās jurisdikcijas tiesnesis [*Ordinario*] jeb profesionālais tiesnesis “mantijā” var tikt uzskatīts par pastāvīgo darba ņēmēju, kas salīdzināms ar “miertiesnesi” – noteikta laika darba ņēmēju nolūkā piemērot Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas transponēts ar Direktīvu 1999/70, 4. klauzulā minētos tādus pašus darba nosacījumus?
- 3) Ja atbilde uz 1) un 2) punktā minētajiem jautājumiem ir apstiprinoša, vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants kopsakarā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, ievērojot ES Tiesas judikatūru Itālijas valsts atbildības jomā par to, ka [tās] pēdējās instances tiesa acīmredzami ir pārkāpusi Kopienu tiesisko regulējumu, šādos spriedumos: *Kobler* (EU:C:2003:513), *Traghetti del Mediterraneo* (EU:C:2006:391) un Komisija/Itālijas Republika (EU:C:2011:775), ir pretrunā 1988. gada 13. aprīļa Likuma Nr. 117 par tiesnešu civiltiesisko atbildību 2. panta 3. un 3.a punktam, kas paredz tiesas atbildību pārkāpuma, kas izdarīts ar nodomu, un nopietna pārkāpuma gadījumos, “ja tiek acīmredzami pārkāpts likums, kā arī Eiropas Savienības tiesības”, un kas liek valsts tiesai izvēlēties – un jebkura izvēle būs pamats civiltiesiskajai un disciplinārajai atbildībai attiecībā pret valsti lietās, kurās būtisks dalībnieks ir tā pati valsts pārvalde, it īpaši, kad lietu skatošais tiesnesis ir miertiesnesis, kurš strādā noteikta laika darbu bez faktiskas juridiskā, finansiālā un sociālā rakstura tiesību aizsardzības –, kā aplūkojamajā gadījumā, vai pārkāpt valsts tiesību normu, nepiemērojot to un piemērojot Eiropas Savienības tiesības, kā tās interpretējusi Tiesa, vai savukārt pārkāpt Eiropas Savienības tiesības, piemērojot valsts tiesību normas, kuras liedz atzīt [tiesību] efektīvu aizsardzību un ir pretrunā Direktīvas 2003/88 1. panta 3. punktam un 7. pantam, Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas transponēts ar Direktīvu 1999/70, 2. un 4. klauzulai un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktam?
- 4) Vai saskaņā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 4. panta 2. un 3. punktu, 6. panta 1. punktu, 9. pantu, 10. panta 1. punktu, 17. panta 1. punktu kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu pārkāpums, kas var pamatot prasību pret Eiropas Savienību par LESD 340. panta otrajā daļā paredzēto ārpuslīgumisko atbildību, ir tāda Eiropas Komisijas rīcība, ka tā atsakās uzsākt pārkāpuma [pienākumu neizpildes] procedūru vai vērsties Tiesā [..]ar prasību par pienākuma neizpildi, jo viena no valstīm ir pārkāpusi Savienības tiesības, kad, kā aplūkojamajā gadījumā, ir iestājušās šādas situācijas:
 - ar paziņojumu DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016), ko Itālijas valsts iestādes saņēma 2016. gada 10. jūnijā, Komisija 2016. gada jūnijā ar negatīvu rezultātu pabeidza lietu EU Pilot 7779/15/EMPL, apliecinot, ka ar ES tiesībām nav saderīgs valsts tiesiskais regulējums, kas regulē goda tiesnešu sniegtos pakalpojumus, līgumu, kuri noslēgti uz noteiktu laiku, ļaunprātīgas atkārtotības jomā, atšķirību atalgojumā salīdzinot ar vispārējās jurisdikcijas vai profesionālajiem tiesnešiem jomā, atvaļinājumu un grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu jomā, un brīdināja par drīzu pārkāpuma procedūras uzsākšanu, – bet minētā pārkāpuma procedūra līdz šodienai nav tikusi uzsākta;
 - tā pati Komisija ar 2016. gada 21. decembra paziņojumu C(2016) 8600 *final* precizēja, ka tai ir rīcības brīvība lemt par to, vai un kad būtu jāsāk pārkāpuma procedūra, vai arī lieta jāiesniedz Tiesā, kuras judikatūrā ir atzīts, ka fiziskās personas nevinēs pret Komisiju celtās prasībās, ja tā ir atteikusies ierosināt pārkāpuma procedūru?

5) Neatkarīgi no atbildēm uz iepriekšējiem četriem jautājumiem, vai LESD 268. pantu, 274. pantu un 340. panta otro daļu var interpretēt, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 4. panta 2. un 3. punktu, 6. panta 1. punktu, 9. pantu, 10. panta 1. punktu un 17. panta 1. punktu kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, tādējādi, ka prasība par ārpuslīgumisko atbildību pret Savienību nevar tikt izņemta no valsts tiesu piekritības tādā gadījumā kā aplūkojamajā lietā, kurā tādu Savienības tiesību nepiemērošana valsts tiesību sistēmā, kas garantē tiesu neatkarības un objektivitātes principu, ir noteikta kā viens no Komisijas kvalificētiem blakusiemesliem to uzdevumu un pienākumu pārkāpumam, kuri izriet no tās kā Līgumu izpildes uzraudzītājas lomas un no Komisijas rīcības brīvības lemt par to, vai un kad būtu jāsāk pārkāpuma procedūra, vai arī lieta jāiesniedz Tiesā, kuras judikatūrā tiek atzīts fakts, ka fiziskās personas nevinēs pret Komisiju celtās prasībās, ja tā ir atteikusies ierosināt pārkāpuma procedūru, padarot tādējādi par neefektīvu Tiesas kompetenci ekskluzīvi izspriest pret Savienību ierosināto lietu par ārpuslīgumisko atbildību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018.gada 22. oktobrī iesniedza *Landgericht Berlin*
(Vācija) – *Sundair GmbH/WV u.c.***

(Lieta C-660/18)

(2019/C 25/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sundair GmbH*

Atbildētāji: WV, XU, YT, kurus pārstāv XU un ZS

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 ⁽¹⁾, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts, lasot to kopā ar 5. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgajiem pasažieriem ir tiesības uz kompensāciju lidojuma atcelšanas gadījumā arī tad, ja gaisa satiksmes uzņēmumam, kas veic pārvadājumus, nav derīgas uzņēmējdarbības licences Regulas (EK) Nr. 261/2004 2. panta a) punkta izpratnē, derīgas uzņēmējdarbības licences neesamība vismaz daļēji ir atcelšanas iemesls un pasažieri rezervācijas brīdī nezināja par uzņēmējdarbības licences neesamību?

⁽¹⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. oktobrī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-661/18)

(2019/C 25/26)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: CTT – Correios de Portugal

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai neitralitātes, efektivitātes, līdzvērtības un samērīguma principiem ir pretrunā interpretēt Portugāles PVN kodeksa ⁽¹⁾ 98. panta 2. punktu tādejādi, ka tas nav piemērojams gadījumos, kad tiek grozīti vai koriģēti jau veikti atskaitījumi?
- 2) Vai minētajiem principiem pretrunā ir tāds tiesiskais regulējums kā Portugāles PVN kodeksa 23. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 6. punkts, kuri tiek interpretēti tādejādi, ka nodokļa maksātājs – kas ir izvēlējis izmantot kādu koeficienta metodi un/vai sadalījuma kritēriju, lai aprēķinātu, kādā apjomā tam ir tiesības atskaitīt nodokli, kas samaksāts par jauktiem darījumiem izmantojamo preču un pakalpojumu iegādēm, un kas ir veicis korekcijas, izmantojot galīgos lielumus par gadu, uz kuru attiecas atskaitījums – saskaņā ar minētās tiesību normas 6. punktu nedrīkst šo aprēķinu ar atpakaļejošu spēku mainīt, pārrēķinot sākotnējo atskaitījumu, kas saskaņā ar šajā tiesību normā noteikto jau ir koriģēts sakarā ar to, ka ar atpakaļejošu spēku ir ticis aprēķināts PVN, kas maksājams par darbību, kura sākotnēji tika uzskatīta par atbrīvotu no nodokļa?

⁽¹⁾ Pievienotās vērtības nodokļa kodekss.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 25. oktobrī iesniedza Grondwettelijk Hof (Beļģija) – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone tegen Ministerraad

(Lieta C-667/18)

(2019/C 25/27)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītājas: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Atbildētāja: Ministerraad

Prejudiciālie jautājumi

Vai jēdziens “tiesvedības process” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK⁽¹⁾ (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā 201. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst gan ārpusstiesas mediācijas procedūra, gan mediācija tiesvedības procesā Beļģijas *Gerechtelijk Wetboek* [Tiesu kodeksa] 1723/1.–1737. panta nozīmē?

⁽¹⁾ OV 2009, L 335, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. oktobrī iesniedza *Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna* (Itālija) – CO/*Comune di Gesturi*

(Lieta C-670/18)

(2019/C 25/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Pamatlietas puses

Prasītājs: CO

Atbildētāja: *Comune di Gesturi*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78⁽¹⁾ 1. un 2. pantā paredzētais nediskriminācijas princips nepieļauj tādu tiesību normu, kāda ir 2012. gada 6. jūlija Dekrētlikuma nr. 95 (ar grozījumiem pārveidots ar 2012. gada 7. augusta likumu Nr. 135 un grozīts ar 2014. gada 24. jūnija Dekrētlikuma Nr. 90, kas ir pārveidots ar 2014. gada 11. augusta likumu Nr. 114, 6. pantu) 5. panta 9. punkts, kurā valsts iestādēm ir paredzēts aizliegums uzticēt izpētes un konsultāciju pienākumus personām, kas ir pensionējušies privātā vai publiskā sektora bijušie darbinieki?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. oktobrī iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – DN/*Ministre de l'Action et des Comptes publics*

(Lieta C-672/18)

(2019/C 25/29)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: DN

Atbildētājs: *Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 2009. gada 19. oktobra direktīvas⁽¹⁾ 8. panta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā, tas, ka kapitāla pieaugumam, kas radies no maiņas rezultātā iegūto vērtspapīru pārvešanas, un kapitāla pieaugumam, attiecībā uz kuru ir atlikta aplikšana ar nodokli, tiek piemēroti atšķirīgi nodokļu bāzes un likmes noteikumi?
- 2) Vai šīs pašas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā, ka nodokļu bāzes atlaides, kuru mērķis ir ņemt vērā vērtspapīru turējuma laikposmu, nav piemērojamas kapitāla pieaugumam, attiecībā uz kuru ir atlikta aplikšana ar nodokli, ņemot vērā, ka šis nodokļa bāzes noteikums nebija piemērojams brīdī, kad šis kapitāla pieaugums radās, bet bija piemērojams kapitāla pieaugumam, kas radās no maiņas rezultātā iegūto vērtspapīru pārvešanas, ņemot vērā vērtspapīru maiņas brīdi un nevis brīdi, kurā maiņai nodotie vērtspapīri tika iegādāti?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (OV L 310, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 30. oktobrī iesniedza *Cour d'appel de Paris* (Francija) – *Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle*

(Lieta C-673/18)

(2019/C 25/30)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Santen SAS*

Atbildētājs: *Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens "atšķirīgs pielietojums" Tiesas 2012. gada 19. jūlija sprieduma lietā C-130/11 NEURIM izpratnē ir jāinterpretē šauri, proti:
 - vai tas būtu jāuzskata par tādu, kas aptver tikai situāciju, kas saistīta ar zāļu lietošanu cilvēkiem pēc tam, kad tās pirmo reizi ir lietotas dzīvnieku ārstēšanai;
 - vai tam būtu jāattiecas uz indikāciju, kas ietilpst jaunā terapeitiskās piemērošanas jomā, proti, jaunām zālēm salīdzinājumā ar agrāk piešķirto KTA, vai zālēm, kuru aktīvā viela atšķiras no zālēm attiecībā uz kurām tika izsniegta pirmā KTA;
 - vai tas ir jāvērtē vispārīgāk, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 469/2009⁽¹⁾ mērķus izveidot līdzsvarotu sistēmu, kurā ņemtas vērā visas attiecīgās intereses, tostarp sabiedrības veselība, un saskaņā ar stingrākiem kritērijiem nekā tie, kādi tiek izmantoti izgudrojuma patentspējas novērtēšanai;
 - vai arī tas ir jāinterpretē plaši, proti, ka tas attiecas ne tikai uz dažādām terapeitiskām indikācijām un slimībām, bet arī uz dažādām kompozīcijām, devām un/vai ievadīšanas metodēm?

- 2) Vai jēdziens “pielietojums, kas ietilpst ar pamatpatentu piešķirtās aizsardzības jomā” Tiesas 2012. gada 19. jūlija sprieduma lietā C-130/11 NEURIM izpratnē nozīmē, ka pamatpatenta darbības joma atbilst attiecīgās KTA apjomam un līdz ar to ir jāierobežo ar jaunu medicīnisko pielietojumu, kas atbilst šajās KTA minētajai terapeitiskajai indikācijai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regula (EK) Nr. 469/2009 par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (OV L 152, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Apvienotā Karaliste) – *Amoena Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs*

(Lieta C-677/18)

(2019/C 25/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Amoena Ltd*

Atbildētājs: *Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai MKK (¹) un/vai Eiropas Komisijas pieļāva acīmredzamu kļūdu, klasificējot mastektomijas krūšturus (²):
- a) saskaņā ar Eiropas Savienības Kombinētās nomenklatūras (³) 62. nodaļu pozīcijā 6212, kurā konkrēti ietverti “*Krūšturi*”, un ar KN kodu 6212 10 90;
- nevis
- b) saskaņā ar KN 90. nodaļu pozīcijā 9021 ar KN kodu 9021 10 10 kā ķermeņa daļu protēžu piederumus KN 90. nodaļas 2. piezīmes b) apakšpunkta nozīmē?
- 2) Vai Īstenošanas regula (⁴) nelikumīgi sašaurina tarifu pozīcijas 9021, kas piemērojama ķermeņa daļu protēžu piederumiem, un KN 90. nodaļas 2. piezīmes b) apakšpunkta tvērumu tādējādi, ka ar to ir pārkāptas Eiropas Komisijas pilnvaras?
- 3) Vai Īstenošanas regula pārkāpj lojālas sadarbības principu, kā tas ietverts [LES] 4. panta 3. punktā apstākļos, kad:
- a) Eiropas Komisijai ir jāievēro valsts tiesu nolēmumi, bet ir arī jāveicina Muitas kodeksa un KN vienāda (un pareiza) piemērošana;
- b) Apvienotās Karalistes *Supreme Court* nonāca pie vienprātīga secinājuma, ka mastektomijas krūšturi pienācīgi ir jāklasificē atbilstoši KN 90. nodaļai tarifu pozīcijā 9021; un

- c) *Supreme Court* nolēmums tika iesniegts Eiropas Komisijai, un Komisija to iesniedza visām ES dalībvalstīm kopā ar *Supreme Court* argumentācijas kopsavilkumu?

⁽¹⁾ Muitas kodeksa komiteja (MKK).

⁽²⁾ Mastekomijas krūšturi (MK).

⁽³⁾ KN.

⁽⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/1167 (2017. gada 26. jūnijs) par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV 2017, L 170, 50. lpp.) (Īstenošanas regula).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) – *Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden*

(Lieta C-678/18)

(2019/C 25/32)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden*

Prejudiciālais jautājums

Vai Kopienas dizainparaugu regulas ⁽¹⁾ 90. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir paredzēts, ka kompetenci noteikt pagaidu pasākumus, ietverot aizsargpasākumus, obligāti nodod visām tur minētajām dalībvalstīs tiesām, vai arī tas – pilnībā vai daļēji – ļauj dalībvalstīm izlemt nodot kompetenci noteikt šādus pasākumus vienīgi tiesām, kas saskaņā ar Kopienas dizainparaugu regulas 80. panta 1. punktu ir noteiktas kā (pirmās un otrās instances) Kopienas dizainparaugu tiesas?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza *Okresním soudem v Ostravě* (Čehijas Republika) – *OPR-Finance s.r.o./GK*

(Lieta C-679/18)

(2019/C 25/33)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Okresním soudem v Ostravě

Pamatlietas puses

Prasītāja: *OPR-Finance s.r.o.*

Atbildētājs: GK

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK ⁽¹⁾ (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītligumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 8. un 23. panta noteikumiem, kuri ir piemērojami kopā, netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts, ka sankcija par to, ka kreditors nav izpildījis pienākumu novērtēt patērētāja kredībspēju pirms patēriņa kredītliguma noslēgšanas, ir patēriņa kredītliguma spēkā neesamība kopā ar patērētāja pienākumu atmaksāt kreditoram pamatsummu termiņā, kas atbilst patērētāja finansiālajām iespējām, šādu sankciju (patēriņa kredītliguma spēkā neesamību) piemērojot tikai gadījumā, ja patērētājs to ir ierosinājis (t.i., apstrīdējis liguma spēkā esamību), ievērojot trīs gadu noilguma termiņu?
- 2) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītligumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 8. un 23. panta noteikumiem, kuri ir piemērojami kopā, valsts tiesai izriet pienākumu pēc savas iniciatīvas piemērot sankciju, kas noteikta valsts tiesību aktos attiecībā uz kreditora pienākuma novērtēt patērētāja kredībspēju (t.i., pat gadījumā, ja patērētājs aktīvi neierosina šo sankciju) neizpildīšanu?

⁽¹⁾ OV 2008, L 133, 66. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 7. novembrī iesniedza *Court of Appeal*
(*England & Wales*) (*Civil Division*) – *SY/Associated Newspapers Ltd***

(Lieta C-687/18)

(2019/C 25/34)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (*England & Wales*) (*Civil Division*)

Pamatlietas puses

Prasītājs: SY

Atbildētājs: *Associated Newspapers Ltd*

Prejudiciālais jautājums

Vai tādas valsts tiesību normas kā *Data Protection Act 1998* [1998. gada Datu aizsardzības likuma (“DAL”)] 32. panta 4. un 5. punkts, kuros ir paredzēts, ka gadījumos, kad personas datu apstrādātājs apgalvo, ka jebkādi personas dati, uz kuriem attiecas pret personas datu apstrādātāju vērsta tiesvedība, tiek apstrādāti (i) tikai un vienīgi žurnālistikas, mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem un (ii) lai publicētu žurnālistikas, literārās vai mākslinieciskās izteiksmes informāciju, kuru personas datu apstrādātājs nav iepriekš publicējis, šāda tiesvedība tiek apturēta, ciktāl tā attiecas uz nepublicētiem personas datiem līdz (a) *Information Commissioner* konstatējuma saņemšanas par to, ka (i) nav izpildīti nosacījumi, (ii) vai (b) personas datu apstrādātāja prasība ir atsaukta, vai (c) personas dati ir publicēti – ir saderīgas ar Direktīvas 95/46/EK ⁽¹⁾ 9., 22. un 23. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 47. pantu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. novembrī iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – kriminālprocess pret TX un UW

(Lieta C-688/18)

(2019/C 25/35)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamatlietas puses

TX un UW

Prejudiciālais jautājums

Vai apsūdzētā tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā, kas ir paredzētas Direktīvas (ES) 2016/343⁽¹⁾ 8. panta 1. un 2. punktā, tos skatot kopā ar direktīvas 35. un 44. apsvērumu, ir pārkāptas, ja viena tiesas sēde kriminālprocesā ir notikusi bez apsūdzētā klātbūtnes un viņš ir ticis atbilstīgi uzaicināts uz tiesas sēdi, informēts par neierašanās sekām un viņa aizstāvību ir nodrošinājis viņa izvēlēts advokāts, ja:

- a) viņš uz tiesas sēdi nav ieradies tādu iemeslu dēļ, par kuriem viņš pats ir atbildīgs (proti, viņš nolēma nepiedalīties konkrētajā tiesas sēdē);
- b) viņš uz tiesas sēdi nav ieradies tādu iemeslu dēļ, kurus viņš nevar ietekmēt (proti, slimības dēļ), ja viņš pēc tam ir ticis informēts par darbībām, kas veiktas, viņam klātienē nepiedaloties, un, zinot lietas apstākļus, ir nolēmis un paziņojis, ka:
 - viņš neapšaubā šo darbību likumību, atsaucoties uz savu neierašanos, un nepieprasa to atkārtošānu savā klātbūtnē;
 - viņš grib piedalīties šajās darbībās, kādēļ tiesa papildus nopratina apsūdzētā norādīto personu un dod apsūdzētajam iespēju atbilstīgi piedalīties nopratināšanā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza *Dioikitiko Protodikeio Patron* (Grieķija) – XT/*Elliniko Dimosio*

(Lieta C-689/18)

(2019/C 25/36)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Patron (Grieķija)

Pamatlietas puses

Prasītājs: XT

Atbildētāja: *Elliniko Dimosio*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Likuma Nr. 4111/2013 44. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertais noteikums, kas bija spēkā 2013. finanšu gadā (2012. gadā) un saskaņā ar kuru vieglo automašīnu (ar dzinēja tilpumu vienādu vai lielāku par 1 929 kubikcentimetriem), kas ir vecākas par desmit gadiem, skaitot no gada, kurā ir veikta to pirmā nodošana ekspluatācijā Grieķijā, un nevis no gada, kurā, iespējams, ir veikta to iepriekšējā (pirmreizējā) nodošana ekspluatācijā citā Eiropas Savienības dalībvalstī, īpašnieki vai turētāji ir atbrīvoti no luksusa preču nodokļa, ir maksājums ar muitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību Eiropas Savienības dalībvalstu starpā Līguma par Eiropas Savienības darbību 28.–30. panta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai minētā noteikuma gadījumā ir runa par iekšējo (netiešo) nodokli ražojumiem, kas ir importēti no citām Eiropas Savienības dalībvalstīm, kurš ir lielāks par to, ko uzliek līdzīgiem vietējiem ražojumiem LESD 110. panta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. novembrī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) – Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-703/18)

(2019/C 25/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Healthspan Limited

Atbildētāji: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja pircējs noslēdz līgumu a) ar piegādātāju, lai nopirktu preces, un b) ar trešo personu – piegādes uzņēmumu (turpmāk tekstā – “piegādes uzņēmums”) par nosūtīšanu un piegādi, vai preces uzskatāmas par piegādātām no vietas, kur tās atradās, kad sākās preču nosūtīšana vai pārvadāšana pircējam tādējādi, ka vienmēr ir piemērojams 32. pants⁽¹⁾ (nevis 33. pants)?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai preces pārvadā “piegādātājs vai cita persona viņa vārdā”, ja pircējs noslēdz līgumu ar piegādes uzņēmumu un ir piemērojams viens no šādiem noteikumiem, un, ja tā ir, tad kurš(-i):
 - a) Pircējam praktiski nav citas izvēles kā tikai izmantot piegādes uzņēmumu.
 - b) Pircējam ir tikai piegādātāja, nevis piegādes uzņēmuma kontaktinformācija.
 - c) Piegādātājs un piegādes uzņēmums vienojas par cenu, ko maksās piegādes uzņēmums, pircējam nemaksājot.
 - d) Piegādātājs atbrīvo pircēju no piegādes maksas, piešķirot preces cenai atlaidi.
 - e) Piegādātājs saņem piegādes maksu no pircēja un nodod to trešajai personai – piegādes uzņēmumam.

- f) Līguma noteikumiem, kuros ir noteikts, kad īpašuma tiesības pāriet uz pircēju, nav komerciālas jēga, taču tam nav nozīmes praksē, jo piegādātājs atlīdzina pircējam izmaksas par jebkādiem zaudējumiem precēm piegādes laikā.
- g) Attiecībā uz piegādes izmaksām, ja rodas problēma ar sākotnējo piegādi:
- i) atbilstoši līgumam ar pircēju piegādātājam ir pienākums atlīdzināt izmaksas, ko pircējs jau samaksājis;
 - ii) atbilstoši līgumam ar pircēju piegādātājam nav pienākuma atlīdzināt šos maksājumus, bet praktiski tas notiek;
 - iii) abos gadījumos piegādātājs (un nevis piegādes uzņēmums) sedz šīs kompensācijas izmaksas; un/vai
 - iv) atbilstoši līgumam ar pircēju piegādātājam ir pienākums samaksāt *gan* izmaksas par aizstājēju preču nosūtīšanu, gan arī ar piegādi saistītās izmaksas; vai
 - v) atbilstoši tā līgumam ar pircēju piegādātājam ir pienākums apmaksāt izmaksas par aizstājēju preču nosūtīšanu, bet nevis par to piegādi, tomēr praksē tas to dara [?]
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga, vai piegādes uzņēmums darbojas piegādātāja vārdā, ja tiek izpildīts vairāk nekā viens no iepriekš minētajiem punktiem? Ja tā ir, kurš faktors ir jāņem vērā un kāda nozīme ir katram faktoram?
- 4) Ja atbilde uz otro vai trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai piegādes uzņēmums darbojas piegādātāja vārdā, ja piegādātājs tieši vai netieši iesaistās preču pārvadāšanā vai nosūtīšanā, kā tas no 2021. gada būs saskaņā ar Direktīvu 2017/2455? Citiem vārdiem, vai ar izmaiņām, kas ieviestas ar šo direktīvu, tikai skaidrāk ir formulēts pašreizējais 33. pants?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.) 32. pants.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. novembrī iesniedza Spetsializiran
nakazatelen sad (Bulgārija) – Kriminālprocess pret LD, ME, NF, OG, PH un RI**

(Lieta C-704/18)

(2019/C 25/38)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamatlietas puses

LD, ME, NF, OG, PH un RI

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tam valsts tiesai ir pilnvaras nepieņemot pieņemto prejudiciālo nolēmumu pamatlietā, atsaucoties uz faktiskajiem apstākļiem, kurus Tiesa, pieņemot prejudiciālu nolēmumu, ir ņēmusi vērā?

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – *Stichting Woonlinie u.c./Komisija*

(Apvienotās lietas T-202/10 RENV II un T-203/10 RENV II) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Sociālie mājokļi – Atbalsta shēma, kas piešķirta sociālo mājokļu sabiedrībām – Pastāvošs atbalsts – Dalībvalsts saistības – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu – Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. pants – Vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums – LESD 106. panta 2. punkts – Sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma definīcija)

(2019/C 25/39)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji lietā T-202/10 RENV II: *Stichting Woonlinie* (Woudrichem, Nīderlande), *Woningstichting Volksbelang* (Wijk bij Duurstede, Nīderlande) un *Stichting Woonstede (Ede)*, Nīderlande) (pārstāvji: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries un F. van Orden, advokāti)

Prasītāji lietā T-203/10 RENV II: *Stichting Woonpunt* (Māstrihta, Nīderlande), *Woningstichting Haag Wonen* (La Haye, Nīderlande) un *Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl* (Eindhoven, Nīderlande) (pārstāvji: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries un F. van Orden, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: S. Noë un P. J. Loewenthal)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji: J.-C. Halleux un L. Van den Broeck)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: *Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)* (Voorburg, Nīderlande) (pārstāvji: M. Meulenbelt un B. Natens, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu, daļēji atcelt Komisijas 2009. gada 15. decembra Lēmumu C(2009) 9963 final par valsts atbalstu E 2/2005 un N 642/2009 – Nīderlande – Pastāvošs atbalsts un konkrēts atbalsts katram projektam mājokļu sabiedrību labā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasības noraidīt.
- 2) *Stichting Woonlinie*, *Woningstichting Volksbelang* un *Stichting Woonstede* sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus, Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietās T-202/10, T-202/10 RENV, T-202/10 RENV II, C-133/12 P un C-414/15 P, kā arī *Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)* tiesāšanās izdevumus lietās T-202/10, T-202/10 RENV un T-202/10 RENV II.
- 3) *Stichting Woonpunt*, *Woningstichting Haag Wonen* un *Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl* sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus, Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietās T-203/10, T-203/10 RENV, T-203/10 RENV II, C-132/12 P un C-415/15 P, kā arī *IVBN* tiesāšanās izdevumus lietās T-203/10, T-203/10 RENV un T-203/10 RENV II.

4) Beļģijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 179, 3.7.2010.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Deutsche Telekom/Komisija

(Lieta T-207/10) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Nodokļa režīms, ar kuru uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāldaļu iegādes uzņēmumos, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzdots to daļēji atgūt – Noteikumi, kas ļauj daļēji turpināt piemērot režīmu – Pieteikums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas – Intereses celt prasību saglabāšanās – Tiesiskā palāvība – Komisijas sniegti konkrēti solījumi – Palāvības tiesiskums – Tiesiskās palāvības piemērojamība laikā)

(2019/C 25/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Telekom AG (Bonna, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji A. Cordewener un J. Schönfeld, vēlāk J. Schönfeld, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji B. Martenczuk, T. Maxian Rusche un C. Urraca Caviedes, vēlāk T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes un visbeidzot T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes un K. Blanck-Putz)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Ebro Foods, SA (Madrīde, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, vēlāk J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero, advokāti), Banco Santander, SA (Santander, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, vēlāk J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero), Iberdrola, SA (Bilbao, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller un J. Domínguez Pérez, vēlāk J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez un S. Völcker, advokāti) un Telefónica, SA (Madrīde) (pārstāvji: sākotnēji J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller un J. Domínguez Pérez, vēlāk J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez un S. Völcker, advokāti)

Priekšmets

Par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmuma 2011/5/EK (2009. gada 28. oktobris) par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.), 1. panta 2. un 3. punktu.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) Deutsche Post AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 195, 17.7.2010.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – World Duty Free Group/Komisija(Lieta T-219/10 RENV) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, atbilstoši kurām uzņēmumiem rezidenti nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes uzņēmumos, kuri ir rezidenti nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes pamatojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība)

(2019/C 25/41)

Tiesvedības valoda –spāņu

Lietas dalībnieks

Prasītājs: World Duty Free Group, SA, iepriekš Autogrill España, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes un P. Nēmečkova)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvis: T. Henze), Īrija (pārstāvji: sākotnēji G. Hodge un E. Creedon, vēlāk G. Hodge un D. Browne, kam palīdz B. Doherty Barry un A. Goodman, barristers) un Spānijas Karaliste (pārstāvis: M. Sampol Pucurull)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmuma 2011/5/EK (2009. gada 28. oktobris) par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.), 1. panta 1. punktu un pakārtoti šī lēmuma 4. pantu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) World Duty Free Group, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Vācijas Federatīvā Republika, Īrija un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 179, 3.7.2010.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Banco Santander/Komisija(Lieta T-227/10) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Tiesību normas par uzņēmumu ienākuma nodokli, kurās uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzdots to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvums – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvēība

(2019/C 25/42)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Banco Santander, SA (Santander, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, pēc tam J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lyal un C. Urraca Caviedes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt 1. panta 1. punktu Komisijas Lēmumā 2011/5/EK (2009. gada 28. oktobris) par nemateriālās vērtības norakstīšanu nodokļu vajadzībām saistībā ar kapitāla daļu iegādi ārvalstīs C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 7, 48. lpp.), un pakārtoti – šā lēmuma 4. pantu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Banco Santander, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 195, 17.7.2010.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Sigma Alimentos Exterior/Komisija(Lieta T-239/11) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Tiesību normas par uzņēmumu ienākuma nodokli, kurās uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar ko atbalsts ir atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un ir uzdots to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvums – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums

(2019/C 25/43)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrīde, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji A. Morillo Méndez un M. Ferre Navarrete, pēc tam A. Morillo Méndez, J. Igual Gorgonio un C. Cañizares Pacheco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji R. Lyal, C. Urraca Caviedes un P. Němečková, pēc tam R. Lyal un C. Urraca Caviedes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt 1. panta 1. punktu un 4. pantu Komisijas Lēmumā 2011/282/ES (2011. gada 12. janvāris) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 135, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Sigma Alimentos Exterior, SL sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 204, 9.7.2011.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Banco Santander un Santusa/Komisija

(Lieta T-399/11 RENV) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Tiesību normas attiecībā uz uzņēmumu ienākuma nodokli, ar kurām uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes ārvalstīs nodokļu vajadzībām reģistrētos uzņēmumos – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes pamatojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība)

(2019/C 25/44)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Banco Santander, SA (Santandera, Spānija) un Santusa Holding, SL (Boadilja del Monte, Spānija) (pārstāvji: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes un P. Nēmečková)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāju prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvis: T. Henze), Īrija (pārstāvji: sākotnēji G. Hodge un E. Creedon, vēlāk – G. Hodge un M. Browne) un Spānijas Republika (pārstāvis: M. Sampol Pucurull)

Priekšmets

Par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmuma 2011/282/ES (2011. gada 12. janvāris) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānija (OV 2011, L 135, 1. lpp.), 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

2) Banco Santander, SA un Santusa Holding, SL sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

3) Vācijas Federatīvā Republika, Īrija un Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Axa Mediterranean/Komisija

(Lieta T-405/11) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli, kuros uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība

(2019/C 25/45)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan un R. Calvo Salinero, vēlāk – J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un R. Calvo Salinero, un, visbeidzot, J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lyal, C. Urraca Caviedes un P. Nēmečková)

Priekšmets

Prasība, kura celta atbilstoši LESD 263. pantam un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmuma 2011/282/ES (2011. gada 12. janvāris) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānijas Karaliste (OV 2011, L 135, 1. lpp.) 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) Axa Mediterranean Holding, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Prosegur Compañía de Seguridad/Komisija(Lieta T-406/11) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts – Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli, kuros uzņēmumiem rezidentiem nodokļu vajadzībām Spānijā ir atļauts norakstīt nemateriālās vērtības, kas rodas no kapitāla daļu iegādes sabiedrībās, kuras ir rezidentes nodokļu vajadzībām ārvalstīs – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt – Valsts atbalsta jēdziens – Selektīvs raksturs – Atsauces sistēma – Atkāpe – Atšķirīga attieksme – Atšķirīgas attieksmes attaisnojums – Uzņēmumi, kas gūst labumu no pasākuma – Tiesiskā palāvība

(2019/C 25/46)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Prosegur Compañía de Seguridad, SA (Madride, Spānija) (pārstāvji: sākotnēji J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro un M. Muñoz de Juan, vēlāk – J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero un A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Lyal, C. Urraca Caviedes un P. Nēmečková)

Priekšmets

Prasība, kura celta atbilstoši LESD 263. pantam un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmuma 2011/282/ES (2011. gada 12. janvāris) par finanšu nemateriālās vērtības amortizāciju nodokļu vajadzībām saistībā ar līdzdalības iegādi ārvalstīs Nr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), ko īstenojusi Spānijas Karaliste (OV 2011, L 135, 1. lpp.) 1. panta 1. punktu un 4. pantu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Prosegur Compañía de Seguridad, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – CHEMK un KF/Komisija(Lieta T-487/14) ⁽¹⁾

(Dempings – Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports – Galīgais antidempinga maksājums – Pārskatīšana sakarā ar pasākumu izbeigšanos – Eksporta cenas noteikšana – Viena ekonomiska vienība – Antidempinga maksājuma novirzīšana uz tālākpārdošanas cenām Savienībā – No sākotnējā izmeklēšanā izmantotās metodes atšķirīgas metodes izmantošana – Dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošāšanās – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts, 3. pants un 11. panta 9. un 10. punkts (tagad Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 9. punkts, 3. pants un 11. panta 9. un 10. punkts))

(2019/C 25/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Čeļabinska, Krievija) un Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF) (Novokuzņecka, Krievija) (pārstāvji: B. Evtimov un M. Krestīyanova, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik un A. Demeneix)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Euroalliances (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: O. Prost un M.-S. Dibling, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 360/2014 (2014. gada 9. aprīlis), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 2. punktam nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Krievijas izcelsmes ferosilīcija importam (OV 2014, L 107, 13. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītājām.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) un Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Euroalliances sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 282, 25.8.2014.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – RFA International/Komisija

(Lieta T-113/15) ⁽¹⁾

Dempings – Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports – Pieteikumu atmaksāt iekasētos antidempinga maksājumus noraidījums – Normālās vērtības un eksporta cenas noteikšana – Viena ekonomiska vienība – Antidempinga maksājuma ietekme uz Savienībā veiktas tālākpārdošanas cenām – Tādas metodes izmantošana, kura atšķiras no agrākā izmeklēšanā izmantotās – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. un 10. punkts (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 9. punkts un 11. panta 9. un 10. punkts) – PTO Antidempinga nolīguma 18.3.1. pants

(2019/C 25/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: RFA International, LP (Kalgari, Kanāda) (pārstāvji: B. Evtimov un M. Krestiyanova, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland un A. Stobiecka-Kuik)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un kurā ir lūgts pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2014. gada 18. decembra Īstenošanas lēmumus C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final un C(2014) 9816 final par pieteikumiem par Krievijas izcelsmes ferosilīcija importu samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

2) RFA International, LP atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 11.5.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – Barata/Parlaments

(Lieta T-854/16) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Paaugstināšana amatā – 2015. gada paaugstināšana amatā – Sertifikācijas procedūra – Izslēgšana no to ierēdņu galīgā saraksta, kuriem ir atļauts apgūt apmācības programmu – Civildienesta noteikumu 45.a pants – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Vienlīdzīga attieksme – Tiesības uz aizstāvību)

(2019/C 25/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: João Miguel Barata (Èvere, Beļģija) (pārstāvji: G. Pandey, D. Rovetta, advokāti, un J. Grayston, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: D. Nessaf un Í. Ní Riagáin Dúro)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Parlamenta 2016. gada 29. janvāra lēmumu un 2016. gada 29. marta apstiprinošo lēmumu neiekļaut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kuriem 2015. gadā ir ļauts piedalīties apmācības programmā 2015. gada sertifikācijas procedūrā, otrkārt, lēmumu, ar ko ir noraidīta 2016. gada 25. augusta sūdzība, treškārt, paziņojumu par iekšējo konkursu 2015/023, kas personālam tika izziņots 2015. gada 18. septembrī, un, ceturtkārt, to ierēdņu saraksta projektu, kuri ir atlasīti dalībai attiecīgajā apmācības programmā.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) João Miguel Barata atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 38, 6.2.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – Haufe-Lexware/EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (“Leshare”)

(Lieta T-546/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Leshare” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “LEXWARE” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējumu līdzība)

(2019/C 25/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Friburg-en-Brisgau, Vācija) (pārstāvis: N. Hebeis, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Fischer un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Le Shi Holdings (Beijing) Ltd* (Pekina, Ķīna)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 15. jūnija lēmumu lietā R 1691/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Haufe-Lexware* un *Le Shi Holdings (Beijing)*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Haufe-Lexware GmbH & Co. KG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 338, 9.10.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – *St. Andrews Links/EUIPO* (“ST ANDREWS”)

(Lieta T-790/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ST ANDREWS” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Ģeogrāfiskā izcelsme – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))

(2019/C 25/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *St. Andrews Links Ltd* (*St. Andrews*, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: B. Hattier, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: K. Kompari)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 92/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “ST ANDREWS” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *St. Andrews Links Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 5.2.2018.

Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – St. Andrews Links/EUIPO (“ST ANDREWS”)(Lieta T-791/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “ST ANDREWS” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Ģeogrāfiskā izcelsme – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))

(2019/C 25/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: B. Hattier, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: K. Kompari)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 93/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “ST ANDREWS” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) St. Andrews Links Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 5.2.2018.

Vispārējās tiesas 2018. gada 15. novembra spriedums – DRH Licensing & Managing/EUIPO – Merck (“Flexagil”)(Lieta T-831/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Flexagil” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Forma, kas atšķiras elementos, kuri nemaina atšķirtspēju)

(2019/C 25/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DRH Licensing & Managing AG (Cīrihe, Šveice) (pārstāvis: S. Salomonowitz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: W. Schramek un M. Fischer)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Merck KGaA (Darmstadt, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 17. oktobra lēmumu lietā R 2043/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp DRH Licensing & Managing un Merck.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) DRH Licensing & Managing AG atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 52, 12.2.2018.

Vispārējās tiesas 2018. gada 20. novembra spriedums – *Asahi Intecc/EUIPO – Celesio* (“*Celeson*”)

(Lieta T-36/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “*Celeson*” – Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “*CELESIO*” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 25/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Asahi Intecc Co., Ltd* (Nagoya, Japāna) (pārstāvis: T. Schmidpeter, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Rajh un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Celesio AG* (Štutgarte, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 20. novembra lēmumu lietā R 1004/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Celesio* un *Asahi Intecc*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Asahi Intecc Co., Ltd* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 104, 19.3.2018.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. oktobrī – *Bonnafous/Komisija*

(Lieta T-646/18)

(2019/C 25/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Laurence Bonnafous* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: A. Blot un S. Rodrigues, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- un rezultātā
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības atcelt Komisijas 2018. gada 9. oktobra Lēmumu, ar ko ir noraidīts atkārtotais pieteikums par piekļuvi dokumentam (Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūras 2018. gada Cilvēkresursu pārvaldības revīzijas ziņojums, kura iekšējais reģistrācijas numurs ir ARES (2018)361356 un datums ir 2018. gada 21. janvāris), pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Regula Nr. 1049/2001, LESD 15. panta 3. punkts un Hartas 42. pants, jo Komisija neesot izpildījusi pienākumus saistībā ar sabiedrības tiesībām piekļūt iestāžu dokumentiem un pārskatāmības pienākumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 296. pants un Hartas 41. pants, proti, pienākums norādīt pamatojumu, jo apstrīdētajā lēmumā izvērtējuma vērtējumā ir izmantoti vispārēji apgalvojumi un abstrakti pausti motīvi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips, jo Komisija esot atteikusi pieprasītajiem dokumentiem, kļūdaini atsaucoties uz vispārēju neizpaušanas prezumpciju.

Prasība, kas celta 2018. gada 31. oktobrī – *Armani/EUIPO – Asunción* (“GIORGIO ARMANI le Sac 11”)

(Lieta T-653/18)

(2019/C 25/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Giorgio Armani SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvis: *S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Felipe Domingo Asunción* (Madride, Spānija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “GIORGIO ARMANI le Sac 11” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 826 623

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 13. augusta lēmums lietā R 2462/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu, lai tiktu nospriests, ka apelācijas sūdzība, kuru prasītāja ir iesniegusi Apelācijas padomē, ir pamatota, un līdz ar to lai iebildums tiktu noraidīts un Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiktu apmierināts; vai, pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO*, kā arī, nepieciešamības gadījumā, personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- procesuālo noteikumu, kuri piemērojami procesā *EUIPO*, un it īpaši Regulas (ES) 2017/1001 94. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta un 47. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 31. oktobrī – Armani/*EUIPO* – Asunción (“le Sac 11”)

(Lieta T-654/18)

(2019/C 25/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Giorgio Armani SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvis: *S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Felipe Domingo Asunción* (Madrīde, Spānija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “le Sac 11” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 612 593

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 13. augusta lēmums lietā R 2464/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu, lai tiktu nospriests, ka apelācijas sūdzība, kuru prasītāja ir iesniegusi Apelācijas padomē, ir pamatota, un līdz ar to, lai iebildums tiktu noraidīts un Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiktu apmierināts; vai, pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO*, kā arī, nepieciešamības gadījumā, personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību *EUIPO*.

Izvirzītie pamati:

- Procesuālo noteikumu, kuri piemērojami procesā *EU IPO*, un it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta un 47. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 30. oktobrī – *Aupicon* u.c./EĀDD**(Lieta T-655/18)**

(2019/C 25/58)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Delphine Aupicon* (Gaborone, Bostvāna) un 10 citi prasītāji (pārstāvis: *N. de Montigny*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Ārējās darbības dienesta Budžeta un administratīvā ģenerāldirektora 2017. gada 19. decembra lēmumu ADMIN(2017)26 par to valstu noteikšanu, kurās dzīves apstākļi tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem dzīves apstākļiem Eiropas Savienībā, kas nedod tiesības saņemt Civildienesta noteikumu X pielikuma 10. pantā noteikto piemaksu par dzīves apstākļiem – 2018. gada procedūra;
- ja nepieciešams, atcelt prasītāju 2018. gada janvāra algas lapu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu X pielikuma 1. panta trešās daļas pārkāpumu, pamatojot ar to, ka EĀDD nav pieņēmis vispārīgos īstenošanas noteikumus atbilstoši Civildienesta 110. pantam.
 2. Otrais pamats ir par, pirmkārt, EĀDD pieļautajām acīmredzamām kļūdām vērtējumā, analizējot kritērijus, kuri jāņem vērā, novērtējot piemaksu par dzīves apstākļiem, un, otrkārt, par atbilstoša pamatojuma neesamību
-

Prasība, kas celta 2018. gada 31. oktobrī – Håstens Sångar/EUIPO (Kvadrātu raksta attēlojums)**(Lieta T-658/18)**

(2019/C 25/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Håstens Sångar AB (Köping, Zviedrija) (pārstāvis: M. Johansson un R. Wessman, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)***Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes zilā un baltā krāsā (Kvadrātu raksta attēlojums) starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1 340 047**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 8. augusta lēmums lietā R 442/2018-2***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas padome nav pienācīgi izvērtējusi un/vai nav norādījusi pamatojumu savam lēmumam saistībā ar dažādajām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94., 95. panta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgā preču zīme nav atkārtots raksts vai trīsdimensiju preču zīme;
- atbilstošo sabiedrības interešu kļūdainais izvērtējums, līdz ar ko ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelācijas padome ir veikusi kļūdainu vērtējumu saistībā ar raksturīgo atšķirtspēju.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. novembrī – Securitec/Komisija**(Lieta T-661/18)**

(2019/C 25/60)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Securitec (Livange, Luksemburga) (pārstāvis: P. Peuvrel, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija*

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību atcelt tiesību aktu par procesuāli pieņemamu;
- atzīt prasību atcelt tiesību aktu par pamatotu pēc būtības;
- līdz ar to atcelt 2018. gada 7. septembra lēmumu par noraidīšanu;
- atcelt arī Komisijas 2018. gada 17. septembra lēmumu;
- piespriest izpildīt visus citus šajā ziņā prasītos juridiskos pienākumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus, kas radušies saistībā ar šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, pirmkārt, Komisijas 2018. gada 7. septembra lēmumā, ar kuru noraidīts piedāvājums, ko prasītāja bija iesniegusi konkursa Nr. HR/R1/PR/2017/059 ar nosaukumu “Drošības iekārtu uzturēšana ēkās, ko aizņem un/vai pārvalda Eiropas Komisija Beļģijā un Luksemburgā” (OV 2018/S 209–476275) ietvaros, un, otrkārt, 2018. gada 17. septembra lēmumā, ar kuru prasītājai atteikts sniegt precizējumus, ko tā lūdza attiecībā uz iepriekš minēto konkursu. Lēmums noraidīt prasītājas piedāvājumu tikai apstiprina, ka piedāvājumā nav ietverta viszemākā cena, lai arī cenu kritērijs nebija vienīgais iepirkuma procedūras dokumentos noteiktais līguma piešķiršanas kritērijs. Tā kā nepietiekams pamatojums ir līdzvērtīgs pamatojuma neesamībai, lēmumi tādējādi ir jāatceļ.
2. Otrais pamats ir balstīts uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka viszemākās cenas kritērijs nebija vienīgais norādītais kritērijs un ka turklāt bija arī nepieciešams, lai izvēlētais piedāvājums būtu likumīgs un atbilstošs. Pēc prasītājas domām, izraudzītajam pretendentam nebija NEDAP sertifikāta, kas tomēr bija prasīts iepirkuma procedūras dokumentos. Līdz ar to līguma slēgšanas tiesību piešķiršana šai sabiedrībai bija nelikumīga, un tādēļ apstrīdētie lēmumi ir jāatceļ.
3. Trešais pamats ir balstīts pārskatāmības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpumu, kas ir pieļauti ar apstrīdētajiem lēmumiem, it īpaši attiecībā uz nesamērīgo prasību par minimālo apgrozījumu 900 000 EUR apmērā uzņēmumiem, kas bija iesnieguši pieteikumus attiecībā uz 4. daļu Luksemburgā, kā arī attiecībā to, ka Komisija nebija atbildējusi uz prasītājas 2018. gada 28. jūnija vēstuli, kurā tā uzdeva Komisijai jautājumu šajā ziņā.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. novembrī – Nissin Foods Holdings/EUIPO – The GB Foods (“Soba JAPANESE FRIED NOODLES”)

(Lieta T-663/18)

(2019/C 25/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nissin Foods Holdings Co. Ltd (Osaka, Japāna) (pārstāvis: S. Malynicz, QC, G. Messenger, Barrister, K. Gilbert un G. Lodge, Solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spānija)*

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "JAPANESE FRIED NOODLES" sarkanā, melnā, pelēkā un baltā krāsās – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 377 904

Process EUIPO: Spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 29. augusta lēmums lietā R 111/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otram procesa dalībniekam segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. novembrī – 6Minutes Media/EUIPO – ad pepper media International ("ad pepper")

(Lieta T-666/18)

(2019/C 25/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 6Minutes Media GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: P. Koch un T. Hilser, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: ad pepper media International NV (Nirnberga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "ad pepper" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 1 307 966

Process EUIPO: anulēšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 20. jūnija lēmums lietā R 839/2017-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- piespriest atbildētājam un gadījumā, ja tā iestātos lietā, otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieci segt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. novembrī – 6Minutes Media/EUIPO – ad pepper media International (“ADPepper”)

(Lieta T-668/18)

(2019/C 25/63)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 6Minutes Media GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: P. Koch un T. Hilser, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: ad pepper media International NV (Nirnberga, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ADPepper” – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme Nr. 1 109 990

Process *EUIPO*: anulēšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 20. jūnija lēmums lietā R 840/2017–1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un gadījumā, ja tā iestātos lietā, otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieci segt tiesāšanās izdevumus, tostarp prasītājam radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 2. punkta pārkāpums;

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 13. novembrī – Neoperl/EUIPO (Četru aizpildītu caurumu attēls, kurš ietverts simetriski izvietotu cauruma attēlā)

(Lieta T-669/18)

(2019/C 25/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Neoperl AG (Reinach, Šveice) (pārstāvis: H. Börjes-Pestalozza, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības pozīcijas preču zīme (Četru aizpildītu caurumu attēls, kurš ietverts simetriski izvietotu cauruma attēlā) – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 259 665

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 10. septembra lēmums lietā R 2059/2017–5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 13. novembrī – Pyke/EUIPO – Paglieri (“CLIOMAKEUP”)

(Lieta T-672/18)

(2019/C 25/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pyke Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvji: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta un R. Perotti, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Paglieri SpA (Alesandrija, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "CLIOMAKEUP" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 698 446

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 28. augusta lēmums lietā R 2675/2017–5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- piespriest Paglieri atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 14. novembrī – Vattenfall Europe Nuclear Energy /Komisija

(Lieta T-674/18)

(2019/C 25/66)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvji: U. Karpenstein un R. Sangi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2018. gada 4. jūlija vēstuli valsts atbalsta procedūrā *State aid SA.51169 (2018/PN) – 16 Atomgesetz-Änderungsgesetz (16. AtG-Novelle)*;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. LESD 107. panta 1. punkta (kopsakarā ar LESD 108. panta trešo daļu) pārkāpums

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā vēstule ir pretrunā LESD 107. panta 1. punktam, skatītam kopā ar 108. panta trešo daļu, jo – ciktāl tā ir saistoša – ar to no paziņošanas par valsts atbalstu pienākuma ir atbrīvots valsts likums par kompensācijām, lai gan ar šo likumu selektīvi ir piešķirti valsts līdzekļi prasītājas konkurentam, kam, pamatojoties uz *Bundesverfassungsgericht* (Federālās konstitucionālās tiesas) spriedumu, nav tiesību uz kompensāciju.

2. Padomes Regulas (ES) Nr. 2015/1589 4. panta 2. punkta pārkāpums ⁽¹⁾

Prasītāja apgalvo, ka, ja dalībvalsts uzskata, ka tās ieviests pasākums nav valsts atbalsts, Regulā Nr. 2015/1589 ir paredzēts formāls lēmums atbilstoši LESD 288. pantam, ciktāl Komisija, pamatojoties uz iepriekšēju pārbaudi, secina, ka paziņotais pasākums nav valsts atbalsts. Apstrīdētā vēstule esot pretrunā šīm prasībām.

⁽¹⁾ Padomes Regulas (ES) Nr. 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 19. novembrī – *Trifolio-M u.c./EFSA*

(Lieta T-675/18)

(2019/C 25/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Trifolio-M GmbH* (Lahnau, Vācija), *Oxon Italia SpA* (Milāna, Itālija) un *Mitsui AgriScience International* (Woluwe-Saint-Pierre, Beļģija) (pārstāvji C. Mereu un S. Englebert, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA)

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt EFSA 2018. gada 11. septembra lēmumu par prasītāju konfidencialitātes pieprasījumu, kurus tie iesniedza saistībā ar secinājumiem par darbīgās vielas azadiraktīna pesticīdu riska novērtējuma salīdzinošo analīzi, novērtējumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ⁽¹⁾ 63. panta pārkāpums.

- Prasītāji apgalvo, ka atbildētāja esot nepareizi interpretējusi to, kas uzskatāms par informāciju, kas satur rūpnieciskus un komerciālus noslēpumus un kurai ir piemērojama konfidencialitāte, kā arī esot nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 1107/2009 63. pantu, pamatojoties uz acīmredzamu kļūdu prasītāju konfidencialitātes pieprasījumu vērtējumā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots ES pamatprincipu pārkāpums, jo atbildētāja neesot pamatojusi savu lēmumu, neesot vienveidīgi piemērojusi ES tiesības vai ievērojusi samērīguma principu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 13. novembrī – Società agricola Giusti Dal Col/EUIPO – DMC (“GIUSTI WINE”)

(Lieta T-678/18)

(2019/C 25/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Società agricola Giusti Dal Col Srl (Nervesa della Battaglia, Itālija) (pārstāvji: M. Pizzigati un A. Mayr, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: DMC Srl (San Vendemiano, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Vārdiskas preču zīmes “GIUSTI WINE” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 3. septembra lēmums lietā R 1154/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 12. novembrī – Showroom/EUIPO – E-Gab (“SHOWROOM”)

(Lieta T-679/18)

(2019/C 25/69)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Showroom sp. z o.o. (Varšava, Polija) (pārstāvji: M. Janicka- Kapłan, radca prawny)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: E-Gab NV (Ternat, Beļģija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā/otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "SHOWROOM" – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 110 376

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 5. septembra lēmums lietā R 1834/2017–2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un E-GAB (ja tā iestātos lietā) atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas prasītājam radušies procesā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja Apelācijas padomē un Iebildumu nodaļā.

Izvirzītais pamats:

- Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 15. novembrī – SLL Service/EUIPO – Elfa International ("LUMIN8")

(Lieta T-680/18)

(2019/C 25/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SLL Service GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis: C. Schmitt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Elfa International AB (Västervik, Zviedrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: preču zīmes "LUMIN8" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 276 543

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 28. augusta lēmums lietā R 2752/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – “Korporācija “Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (“STAYER”)

(Lieta T-681/18)

(2019/C 25/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZAO “Korporācija “Masternet” (Maskava, Krievija) (pārstāvis: N. Bürglen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskā preču zīme “STAYER” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 4 675 881

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 7. septembra lēmums lietā R 1940/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – Twitter/EUIPO – Hachette Filipacchi Presse (“PERISCOPE”)

(Lieta T-682/18)

(2019/C 25/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Twitter, Inc. (Sanfrancisko, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: I. Fowler, Solicitor un J. Schmitt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Francija)*

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "PERISCOPE" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 837 794

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 3. septembra lēmums lietā R 2315/2016-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir noteikts, ka (a) agrākā Francijas preču zīme Nr. 3 366 460 ir tikusi faktiski izmantota attiecībā uz "programmatūru un datorprogrammām", kas ietilpst 9. klasē, un (b) ka starp attiecīgajām preču zīmēm ir sajaukšanas iespēja attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 41., 42. un 45. klasē;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas 207/2009 (EK) 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpums.
- Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. novembrī – Conte/EUIPO ("CANNABIS STORE AMSTERDAM")

(Lieta T-683/18)

(2019/C 25/73)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Santa Conte* (Neapole, Itālija) (pārstāvji: *C. Demichelis, E. Ortaglio* un *G. Iorio Fiorelli*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas melnas, olīvzaļas, gaiši zaļas un baltas krāsas preču zīmes "CANNABIS STORE AMSTERDAM" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 176 968

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 31. augusta lēmums lietā R 2181/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību, kā arī izdevumus, kas prasītājam radušies, lietu skatot pārbaudītājam, un procesā *EUIPO* Apelācijas otrajā padomē.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 71. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 95. panta 1. punktu, pārkāpums;
- fakta, kas ir nozīmīgs apstrīdētās preču zīmes reģistrācijai, neizvērtēšana;
- objektivitātes un rūpīguma neesamība, veicot apstrīdētās preču zīmes nozīmes un atbilstošās konkrētās sabiedrības daļas uztveres vērtējumu;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums;
- kļūdaina atbilstošās konkrētās sabiedrības daļas un apstrīdētās preču zīmes uztveres noteikšana;
- nesaderības ar sabiedrisko kārtību neesamība.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. novembrī – *Apple/EUIPO – Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication* (“SWIFT”)

(Lieta T-685/18)

(2019/C 25/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Apple Inc.* (Cupertino, Kalifornija, Savienotās Valstis) (pārstāvis: *J. Olsen* un *P. Andreottola*, *Solicitors*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL* (*La Hulpe*, Beļģija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SWIFT” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 370 861

Informācija par procesu *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2018. gada 30. augusta lēmums lietā R 476/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pilnībā apmierināt prasītājas apelācijas sūdzību par apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. novembrī – *LegalCareers*/EUIPO (“LEGALCAREERS”)

(Lieta T-686/18)

(2019/C 25/75)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LegalCareers GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis: *M. Nielen*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “LEGALCAREERS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 9 978 594

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2018. gada 17. septembra lēmums lietā R 234/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 2. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2018. gada 20. novembrī – Pilatus Bank/ECB**(Lieta T-687/18)**

(2019/C 25/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Pilatus Bank plc* (*Ta'Xbiex*, Malta) (pārstāvji: *O. Behrends*, *M. Kirchner* un *L. Feddern*, advokāti)

Atbildētāja: ECB

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB 2018. gada 10. septembra lēmumus par to, ka jebkādam saziņai starp *Pilatus Bank plc* un ECB ir jānotiek caur “Kompetento Personu” vai tai ir jābūt pievienotam “Kompetentās Personas” apstiprinājumam;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB lēmumam nav nekāda juridiska pamata atbilstoši valsts vai Eiropas tiesībām.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi prasītājas materiālās un procesuālās tiesības, kas izriet no Vienotā uzraudzības mehānisma regulas, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas un tiesiskuma principa, it īpaši tiesības piekļūt lietas materiāliem, tiesības izmantot tiesību aizsardzības līdzekļus, tiesības uz ārēja padomdevēja īstenotu pārstāvību un tiesības uz saziņas ar padomdevēju konfidencialitāti.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi samērīguma principu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir īstenojusi *détournement de pouvoir* [pilnvaru nepareizu izmantošanu].
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi prasību, lai lēmums būtu pienācīgi pamatots.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi prasītājas tiesības tikt uzklausi.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi *nemo auditur* principu.

Prasība, kas celta 2018. gada 21. novembrī – Exploitiemaatschappij De Berghaaf/EUIPO – Brigade Electronics Group (“CORNEREYE”)**(Lieta T-688/18)**

(2019/C 25/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Exploitiemaatschappij De Berghaaf BV* (*Barneveld*, Nīderlande) (pārstāvis: *R. Pansch*, *S. Klopschinski* un *M. von Rospatt*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Brigade Electronics Group plc* (Kent, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CORNEREYE” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 175 284

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 24. jūlija lēmums lietā R 1966/2017-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 21. novembrī – *Executive Selling*/EUIPO (“EXECUTIVE SELLING”)

(Lieta T-689/18)

(2019/C 25/78)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Executive Selling* (Parīze, Francija) (pārstāvji: V. Bouchara un A. Maier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “EXECUTIVE SELLING” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 343 783

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 14. septembra lēmums lietā R 313/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest EUIPO atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Kopumā reģistrācijai pieteiktā preču zīmei neesot ar to aptverto pakalpojumu īpašības aprakstoša. EUIPO veiktā analīze esot pretrunā piemērojamiem tiesību aktiem un judikatūrai, reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam noteikti piemīt atšķirtspēja un tāād tas var pildīt preču zīmes pamatfunkciju.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – Werner/EUIPO – Merck (“fLORAMED”)

(Lieta T-695/18)

(2019/C 25/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Stefan Werner* (Baldham, Vācija) (pārstāvis: T. Büttner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Merck KGaA* (Darmstadt, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “fLORAMED” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 336 639

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 17. septembra lēmums lietā R 197/2018-2

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī iebildumu nodaļas 2017. gada 24. novembra lēmumu, ar kuru tika noraidīts preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un apmierināti iebildumu iesniedzēja 2016. gada 7. oktobra iebildumi.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – Aldi/EUIPO – Titlbach (“ALTISPORT”)

(Lieta T-697/18)

(2019/C 25/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Aldi GmbH & Co. KG* (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un M. Minkner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Aleš Titlbach (Meziboří, Čehijas Republika)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks

Attiecīgā strīdus preču zīme: preču zīmes "ALTISPORT" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 226 617

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 19. septembra lēmums lietā R 2683/2017–4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – Kalypso Media Group/EUIPO – Wizards of the Coast
("DUNGEONS")**

(Lieta T-700/18)

(2019/C 25/81)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Vācija) (pārstāvis: T. Boddien, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Wizards of the Coast LLC (Pawtucket, Rodailenda, Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "DUNGEONS" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 271 838

Informācija par procesu EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 21. septembra lēmums lietā R 599/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EU IPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV